

Euroopan unionin virallinen lehti

L 231

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

51. vuosikerta
29. elokuuta 2008

Sisältö

I EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen on pakollista

ASETUKSET

Komission asetus (EY) N:o 843/2008, annettu 28 päivänä elokuuta 2008, kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi	1
Komission asetus (EY) N:o 844/2008, annettu 28 päivänä elokuuta 2008, sellaisenaan vietävien valkoisen sokerin ja raakasokerin vientitukien vahvistamisesta	3
Komission asetus (EY) N:o 845/2008, annettu 28 päivänä elokuuta 2008, sellaisenaan vietävien siirappien ja tiettyjen muiden sokerialan tuotteiden vientitukien vahvistamisesta	5
Komission asetus (EY) N:o 846/2008, annettu 28 päivänä elokuuta 2008, valkoisen sokerin vientituen enimmäismäärän vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 900/2007 säädettyä pysyvää tarjouskilpailua varten	7
Komission asetus (EY) N:o 847/2008, annettu 28 päivänä elokuuta 2008, valkoisen sokerin vientituen enimmäismäärän vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 1060/2007 säädettyä pysyvää tarjouskilpailua varten	8
★ Komission asetus (EY) N:o 848/2008, annettu 28 päivänä elokuuta 2008, asetuksen (EY) N:o 2076/2002 ja päätöksen 2003/565/EY muuttamisesta neuvoston direktiivin 91/414/ETY 8 artiklan 2 kohdassa säädetyn ajanjakson osalta ⁽¹⁾	9
★ Komission asetus (EY) N:o 849/2008, annettu 28 päivänä elokuuta 2008, alkoholin täydellistä denaturointia koskevien menetelmien molemminpuolisesta tunnustamisesta valmisteverotto-muutta varten annetun asetuksen (EY) N:o 3199/93 muuttamisesta	11

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

(jatkuu kääntöpuolella)

- ★ **Komission asetus (EY) N:o 850/2008, annettu 28 päivänä elokuuta 2008, tietyissä GATT-kiintiöissä Amerikan yhdysvaltoihin vuonna 2009 vietävien juustojen vientitodistusten myöntämistä koskevan menettelyn aloittamisesta** 12

Komission asetus (EY) N:o 851/2008, annettu 28 päivänä elokuuta 2008, perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomina tavaroina vietäviin tiettyihin sokerialan tuotteisiin sovellettavien tukien määrien vahvistamisesta 17

-
- II *EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen ei ole pakollista*

KANSAINVÄLISILLÄ SOPIMUKSILLA PERUSTETTUIJEN ELINTEN ANTAMAT SÄÄDÖKSET

- ★ **Yhdistyneiden Kansakuntien Euroopan talouskomission (UN/ECE) sääntö nro 117 – Yhdenmukaiset vaatimukset, jotka koskevat renkaiden hyväksyntää vierintämelun ja märkäpidon osalta** 19

I

(EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen on pakollista)

ASETUKSET

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 843/2008,**annettu 28 päivänä elokuuta 2008,****kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 22 päivänä lokakuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 ⁽¹⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetusten (EY) N:o 2200/96, (EY) N:o 2201/96 ja (EY) N:o 1182/2007 soveltamissäännöistä hedelmä- ja vihannosalalla 21 päivänä joulukuuta 2007 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1580/2007 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 138 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

Asetuksessa (EY) N:o 1580/2007 säädetään Uruguayn kierroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen tulosten soveltamiseksi perusteista, joiden mukaan komissio vahvistaa kolmansista maista tapahtuvan tuonnin kiinteät arvot mainitun asetuksen liitteessä XV olevassa A osassa luetelluille tuotteille ja ajanjaksoille,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1580/2007 138 artiklassa tarkoitetut kiinteät tuontiarvot vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 29 päivänä elokuuta 2008.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä elokuuta 2008.

Komission puolesta

Jean-Luc DEMARTY

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 510/2008 (EYVL L 149, 7.6.2008, s. 61).

⁽²⁾ EUVL L 350, 31.12.2007, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 590/2008 (EUVL L 163, 24.6.2008, s. 24).

LIITE

Kiinteät tuontiarvot tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmansien maiden koodi ⁽¹⁾	Kiinteä tuontiarvo
0702 00 00	MK	22,9
	XS	22,4
	ZZ	22,7
0707 00 05	JO	162,5
	MK	21,6
	TR	128,2
	ZZ	104,1
0709 90 70	TR	93,7
	ZZ	93,7
0805 50 10	AR	61,4
	CL	65,6
	UY	66,2
	ZA	73,8
	ZZ	66,8
0806 10 10	EG	190,0
	TR	113,6
	ZZ	151,8
0808 10 80	AR	89,1
	BR	96,4
	CL	91,6
	CN	74,3
	NZ	107,0
	US	113,4
	ZA	85,3
	ZZ	93,9
0808 20 50	AR	131,3
	CN	53,0
	TR	147,5
	ZA	97,8
	ZZ	107,4
0809 30	TR	141,0
	ZZ	141,0
0809 40 05	IL	129,9
	MK	62,1
	TR	107,3
	XS	62,1
	ZZ	90,4

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 1833/2006 (EUVL L 354, 14.12.2006, s. 19) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "ZZ" tarkoittaa "muuta alkuperää".

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 844/2008,**annettu 28 päivänä elokuuta 2008,****sellaisenaan vietävien valkoisen sokerin ja raakasokerin vientitukien vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 20 päivänä helmikuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 318/2006 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 33 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 318/2006 32 artiklassa säädetään, että kyseisen asetuksen 1 artiklan 1 kohdassa lueteltujen tuotteiden maailmanmarkkinahintojen ja yhteisön markkinahintojen välinen ero voidaan kattaa vientituella.
- (2) Sokerin markkinoiden nykytilanne huomioon ottaen vientituet olisi vahvistettava asetuksen (EY) N:o 318/2006 32 ja 33 artiklassa säädettyjen sääntöjen ja tiettyjen perusteiden mukaisesti.

(3) Asetuksen (EY) N:o 318/2006 33 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, että maailmanmarkkinatilanne tai tiettyjen markkinoiden erityistarpeet voivat edellyttää tuen mukauttamista määräpaikan mukaan.

(4) Tukea olisi myönnettävä ainoastaan tuotteille, joilla on vapaa liikkuvuus yhteisössä ja jotka täyttävät asetuksen (EY) N:o 318/2006 vaatimukset.

(5) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat sokerin hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tämän asetuksen liitteessä vahvistettuihin tuotteisiin ja määriin sovelletaan asetuksen (EY) N:o 318/2006 32 artiklassa säädettyjä vientitukia.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 29 päivänä elokuuta 2008.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä elokuuta 2008.

Komission puolesta

Jean-Luc DEMARTY

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EUVL L 58, 28.2.2006, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1260/2007 (EUVL L 283, 27.10.2007, s. 1). Asetus (EY) N:o 318/2006 korvataan asetuksella (EY) N:o 1234/2007 (EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1) 1 päivästä lokakuuta 2008.

LIITE

Sellaisenaan vietäviin valkoiseen sokeriin ja raakasokeriin 29 päivästä elokuuta 2008 alkaen sovellettavat vientituet

Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Vientituen määrä
1701 11 90 9100	S00	euroa/100 kg	13,76 ⁽¹⁾
1701 11 90 9910	S00	euroa/100 kg	13,76 ⁽¹⁾
1701 12 90 9100	S00	euroa/100 kg	13,76 ⁽¹⁾
1701 12 90 9910	S00	euroa/100 kg	13,76 ⁽¹⁾
1701 91 00 9000	S00	euroa/1 % sakkaroosia × 100 kg (nettopaino)	0,1496
1701 99 10 9100	S00	euroa/100 kg	14,96
1701 99 10 9910	S00	euroa/100 kg	14,96
1701 99 10 9950	S00	euroa/100 kg	14,96
1701 99 90 9100	S00	euroa/1 % sakkaroosia × 100 kg (nettopaino)	0,1496

Huom. Määräpaikat määritellään seuraavasti:

S00 — kaikki määräpaikat paitsi:

- a) kolmannet maat: Andorra, Liechtenstein, Pyhä istuin (Vatikaanivaltio), Kroatia, Bosnia ja Hertsegovina, Serbia, Kosovo (*), Montenegro, Albania, entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia;
- b) yhteisön tullialueen ulkopuoliset EU:n jäsenvaltioiden alueet: Färsaaret, Grönlanti, Helgoland, Ceuta, Melilla, Livignon ja Campione d'Italian kunnat sekä ne Kyproksen tasavallan alueet, jotka eivät kuulu Kyproksen tasavallan hallituksen tosiasialliseen hallintaan;
- c) Euroopassa sijaitsevat alueet, joiden suhteista ulkovaltoihin huolehtii jäsenvaltio ja jotka eivät kuulu yhteisön tullialueeseen: Gibraltar.

(*) Sellaisena kuin se on määriteltynä Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvoston 10 päivänä kesäkuuta 1999 antamassa päätöslauselmassa 1244.

⁽¹⁾ Tätä määrää sovelletaan raakasokeriin, jonka saanto on 92 prosenttia. Jos viedyn raakasokerin saanto poikkeaa 92 prosentista, sovellettavan tuen määrä kerrotaan jokaisen käsiteltävänä olevan vientitapahtuman osalta muuntokertoimella, joka saadaan jakamalla viedyn raakasokerin saanto 92:lla asetuksen (EY) N:o 318/2006 liitteessä I olevan III kohdan 3 alakohdan mukaisesti.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 845/2008,**annettu 28 päivänä elokuuta 2008,****sellaisenaan vietävien siirappien ja tiettyjen muiden sokerialan tuotteiden vientitukien vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 20 päivänä helmikuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 318/2006⁽¹⁾ ja erityisesti sen 33 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 318/2006 32 artiklassa säädetään, että kyseisen asetuksen 1 artiklan 1 kohdan c, d ja g alakohdassa lueteltujen tuotteiden maailmanmarkkinahintojen ja yhteisön markkinahintojen välinen ero voidaan kattaa vientituella.
- (2) Sokerin markkinoiden nykytilanne huomioon ottaen vientituet olisi vahvistettava asetuksen (EY) N:o 318/2006 32 ja 33 artiklassa säädettyjen sääntöjen ja tiettyjen perusteiden mukaisesti.
- (3) Asetuksen (EY) N:o 318/2006 33 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, että maailmanmarkkinatilanne tai tiettyjen markkinoiden erityistarpeet voivat edellyttää tuen mukauttamista määräraikan mukaan.
- (4) Tukea olisi myönnettävä ainoastaan tuotteille, joilla on vapaa liikkuvuus yhteisössä ja jotka täyttävät asetuksen (EY) N:o 318/2006 soveltamista koskevista yksityiskoh-

taisista säännöistä kolmansien maiden kanssa käytävän sokerialan kaupan osalta 30 päivänä kesäkuuta 2006 annetun komission asetuksen (EY) N:o 951/2006⁽²⁾ vaatimukset.

- (5) Vientitukia voidaan myöntää kattamaan kilpailukyvyyn erot yhteisön ja kolmansien maiden viennin välillä. Yhteisön vienti tiettyihin lähellä sijaitseviin määräraikkoihin ja kolmansiin maihin, jotka myöntävät yhteisön tuotteille tuonnin etuuskohtelun, on nykyään erityisen edullisessa kilpailuasemassa. Tästä syystä kyseisiä määräraikkoja koskevat vientituet olisi poistettava.
- (6) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat sokerin hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Asetuksen (EY) N:o 318/2006 32 artiklassa säädettyjä vientitukia myönnetään tämän asetuksen liitteessä vahvistetuille tuotteille ja määrille, jollei tämän artiklan 2 kohdassa säädetystä edellytyksestä muuta johdu.

2. Edellä 1 kohdan mukaisesti tukikelpoisten tuotteiden on täytettävä asetuksen (EY) N:o 951/2006 3 ja 4 artiklassa säädetty asiaa koskevat vaatimukset.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 29 päivänä elokuuta 2008.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä elokuuta 2008.

Komission puolesta

Jean-Luc DEMARTY

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EUVL L 58, 28.2.2006, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1260/2007 (EUVL L 283, 27.10.2007, s. 1). Asetus (EY) N:o 318/2006 korvataan asetuksella (EY) N:o 1234/2007 (EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1) 1 päivästä lokakuuta 2008.

⁽²⁾ EUVL L 178, 1.7.2006, s. 24. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 514/2008 (EUVL L 150, 10.6.2008, s. 7).

LIITE

Sellaisenaan vietäviin siirappeihin ja tiettyihin muihin sokerialan tuotteisiin 29 päivästä elokuuta 2008 alkaen sovellettavat vientituet

Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Vientituen määrä
1702 40 10 9100	S00	euroa/100 kg kuiva-ainetta	14,96
1702 60 10 9000	S00	euroa/100 kg kuiva-ainetta	14,96
1702 60 95 9000	S00	euroa/1 % sakkaroosia × 100 kg (nettopaino)	0,1496
1702 90 30 9000	S00	euroa/100 kg kuiva-ainetta	14,96
1702 90 71 9000	S00	euroa/1 % sakkaroosia × 100 kg (nettopaino)	0,1496
1702 90 95 9100	S00	euroa/1 % sakkaroosia × 100 kg (nettopaino)	0,1496
1702 90 95 9900	S00	euroa/1 % sakkaroosia × 100 kg (nettopaino)	0,1496 ⁽¹⁾
2106 90 30 9000	S00	euroa/100 kg kuiva-ainetta	14,96
2106 90 59 9000	S00	euroa/1 % sakkaroosia × 100 kg (nettopaino)	0,1496

Huom. Määräpaikat määritellään seuraavasti:

S00 — kaikki määräpaikat paitsi:

- kolmannet maat: Andorra, Liechtenstein, Pyhä istuin (Vatikaanivaltio), Kroatia, Bosnia ja Hertsegovina, Serbia, Kosovo ^(*), Montenegro, Albania, entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia;
- yhteisön tullialueen ulkopuoliset EU:n jäsenvaltioiden alueet: Färsaaret, Grönlanti, Helgoland, Ceuta, Melilla, Livignon ja Campione d'Italian kunnat sekä ne Kyproksen tasavallan alueet, jotka eivät kuulu Kyproksen tasavallan hallituksen tosiasialliseen hallintaan;
- Euroopassa sijaitsevat alueet, joiden suhteista ulkovaltoihin huolehtii jäsenvaltio ja jotka eivät kuulu yhteisön tullialueeseen: Gibraltar.

^(*) Sellaisena kuin se on määriteltyinä Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvoston 10 päivänä kesäkuuta 1999 antamassa päätöslauselmassa 1244.

⁽¹⁾ Perusmäärää ei sovelleta komission asetuksen (ETY) N:o 3513/92 liitteessä olevassa 2 kohdassa määriteltyyn tuotteeseen (EYVL L 355, 5.12.1992, s. 12).

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 846/2008,**annettu 28 päivänä elokuuta 2008,****valkoisen sokerin vientituen enimmäismäärän vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 900/2007
säädettyä pysyvää tarjouskilpailua varten**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 20 päivänä helmikuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 318/2006 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 33 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan ja kolmannen alakohdan b alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Valkoisen sokerin vientiä koskevasta pysyvästä tarjouskilpailusta vientitukien vahvistamiseksi markkinointivuoden 2007/2008 loppuun saakka 27 päivänä heinäkuuta 2007 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 900/2007 ⁽²⁾ edellytetään osittaisten tarjouskilpailujen järjestämistä.

(2) Asetuksen (EY) N:o 900/2007 8 artiklan 1 kohdan ja 28 päivänä elokuuta 2008 päättyvässä osittaisessa

tarjouskilpailussa jätettyjen tarjousten tarkastelun perusteella on aiheellista vahvistaa vientituen enimmäismäärä kyseistä osittaista tarjouskilpailua varten.

(3) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat sokerin hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 900/2007 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun tuotteen vientituen enimmäismääräksi vahvistetaan 28 päivänä elokuuta 2008 päättyvää osittaista tarjouskilpailua varten 21,957 EUR/100 kg.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 29 päivänä elokuuta 2008.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä elokuuta 2008.

Komission puolesta

Jean-Luc DEMARTY

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EUVL L 58, 28.2.2006, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1260/2007 (EUVL L 283, 27.10.2007, s. 1). Asetus (EY) N:o 318/2006 korvataan asetuksella (EY) N:o 1234/2007 (EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1) 1 päivästä lokakuuta 2008.

⁽²⁾ EUVL L 196, 28.7.2007, s. 26. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 148/2008 (EUVL L 46, 21.2.2008, s. 9).

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 847/2008,**annettu 28 päivänä elokuuta 2008,****valkoisen sokerin vientituen enimmäismäärän vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 1060/2007
säädettyä pysyvää tarjouskilpailua varten**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 20 päivänä helmikuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 318/2006 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 33 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan ja kolmannen alakohdan b alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksessa (EY) N:o 1060/2007 annettu 14 päivänä syyskuuta 2007 ⁽²⁾, pysyvän tarjouskilpailun avaamisesta Belgian, Tšekin, Espanjan, Irlannin, Italian, Unkarin, Puolan, Slovakian ja Ruotsin interventioelinten hallussa olevan sokerin myymiseksi uudelleen vientiä varten edellytetään osittaisten tarjouskilpailujen järjestämistä.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 1060/2007 4 artiklan 1 kohdan ja 27 päivänä elokuuta 2008 päättyvässä osittaisessa

tarjouskilpailussa jätettyjen tarjousten tarkastelun perusteella on aiheellista vahvistaa vientituen enimmäismäärä kyseistä osittaista tarjouskilpailua varten.

- (3) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat sokerin hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1060/2007 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tuotteen vientituen enimmäismääräksi vahvistetaan 27 päivänä elokuuta 2008 päättyvää osittaista tarjouskilpailua varten 307,08 EUR/t.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 29 päivänä elokuuta 2008.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä elokuuta 2008.

Komission puolesta

Jean-Luc DEMARTY

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EUVL L 58, 28.2.2006, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1260/2007 (EUVL L 283, 27.10.2007, s. 1). Asetus (EY) N:o 318/2006 korvataan asetuksella (EY) N:o 1234/2007 (EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1) 1 päivästä lokakuuta 2008.

⁽²⁾ EUVL L 242, 15.9.2007, s. 8. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 148/2008 (EUVL L 46, 21.2.2008, s. 9).

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 848/2008,**annettu 28 päivänä elokuuta 2008,****asetuksen (EY) N:o 2076/2002 ja päätöksen 2003/565/EY muuttamisesta neuvoston direktiivin 91/414/ETY 8 artiklan 2 kohdassa säädetyn ajanjakson osalta****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta 15 päivänä heinäkuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/414/ETY⁽¹⁾ ja erityisesti sen 8 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Direktiivin 91/414/ETY 8 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, että jäsenvaltio voi 12 vuoden kuluessa kyseisen direktiivin tiedoksi antamisesta sallia, että markkinoille saatetaan sellaisia kasvinsuojeluaineita, jotka sisältävät liitteeseen I kuulumattomia tehoaineita ja jotka ovat jo olleet markkinoilla kaksi vuotta direktiivin tiedoksi antamisen jälkeen, samalla kun kyseisiä tehoaineita tutkitaan vaiheittain työohjelman mukaisesti.

(2) Niiden aineiden osalta, jotka kuuluvat työohjelman kolmannen ja neljännen vaiheeseen, edellä 1 kappaleessa tarkoitettua 12 vuoden ajanjaksoa pidennettiin neuvoston direktiivin 91/414/ETY 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun määräajan pidentämisestä ja eräiden tehoaineiden sisällyttämättä jättämisestä kyseisen direktiivin liitteeseen I sekä näitä aineita sisältävien kasvinsuojeluaineiden lupien peruuttamisesta 20 päivänä marraskuuta 2002 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 2076/2002⁽²⁾ sekä neuvoston direktiivin 91/414/ETY 8 artiklan 2 kohdassa säädetyn ajanjakson pidentämisestä 25 päivänä heinäkuuta 2003 tehdyllä komission päätöksellä 2003/565/EY⁽³⁾.

(3) Arviointiraporttien luonnokset ovat näiden aineiden osalta melkein valmiit, ja niistä useimpien osalta päätös niiden mahdollisesta sisällyttämisestä direktiivin

91/414/ETY liitteeseen I tehdään ennen 31 päivää joulukuuta 2008. Joidenkin aineiden kohdalla päätöksentekoa ei kuitenkaan voida saada päätökseen 31 päivään joulukuuta 2008 mennessä. Jotta työohjelma voidaan saattaa päätökseen, on tarpeen pidentää asetuksessa (EY) N:o 2076/2002 ja päätöksessä 2003/565/EY säädettyä ajanjaksoa työohjelman kolmannen ja neljännen vaiheen osalta. Jäsenvaltioille ja asianomaisille osapuolille on sisällytettävien aineiden osalta annettava riittävästi aikaa valmistautua vastaamaan uusiin vaatimuksiin.

(4) Ajanjakson pidentäminen ei kuitenkaan vaikuta siihen, sisällytetäänkö yksittäinen tehoaine direktiivin 91/414/ETY 8 artiklan 2 kohdan neljännen alakohdan mukaisesti saman direktiivin liitteeseen I vai ei.

(5) Asetusta (EY) N:o 2076/2002 ja päätöstä 2003/565/EY olisi siksi muutettava.

(6) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat elintarvikkeetä ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 2076/2002 1 artiklassa päivämäärä ”31 päivään joulukuuta 2008” päivämäärällä ”31 päivään joulukuuta 2009”.

2 artikla

Korvataan päätöksen 2003/565/EY 1 artiklassa päivämäärä ”31 päivään joulukuuta 2008” päivämäärällä ”31 päivään joulukuuta 2009”.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

⁽¹⁾ EYVL L 230, 19.8.1991, s. 1. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2008/70/EY (EUVL L 185, 12.7.2008, s. 40).

⁽²⁾ EYVL L 319, 23.11.2002, s. 3. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1313/2007 (EUVL L 291, 9.11.2007, s. 11).

⁽³⁾ EUVL L 192, 31.7.2003, s. 40.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä elokuuta 2008.

Komission puolesta
Androulla VASSILIOU
Komission jäsen

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 849/2008,**annettu 28 päivänä elokuuta 2008,****alkoholin täydellistä denaturointia koskevien menetelmien molemminpuolisesta tunnustamisesta valmisteverottomuutta varten annetun asetuksen (EY) N:o 3199/93 muuttamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon alkoholin ja alkoholijuomien valmisteverojen rakenteiden yhdenmukaistamisesta 19 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/83/ETY⁽¹⁾ ja erityisesti sen 27 artiklan 4 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksessa (EY) N:o 3199/93⁽²⁾ säädetään, että direktiivin 92/83/ETY 27 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti alkoholin täydelliseen denaturointiin jäsenvaltioissa käytetyt denaturoimisaineet luetellaan mainitun asetuksen liitteessä.
- (2) Direktiivin 92/83/ETY 27 artiklan 1 kohdan a alakohdan nojalla jäsenvaltioiden on vapautettava valmisteverosta alkoholi, joka on kokonaan denaturoitu jonkin jäsenvaltion määräysten mukaisesti, jos näistä määräyksistä on asianmukaisesti ilmoitettu ja ne on hyväksytty kyseisen artiklan 3 ja 4 kohdassa säädettyin edellytyksin.
- (3) Kreikka on ilmoittanut 11 päivänä syyskuuta 2007 joistakin sen asetuksella (EY) N:o 3199/92 sallittuja denaturointiprosesseja koskevista muutoksista.
- (4) Komissio toimitti kyseisen ilmoituksen muille jäsenvaltioille 27 päivänä syyskuuta 2007.
- (5) Koska komissio ja jäsenvaltiot eivät pyytäneet määräajan kuluessa neuvostoa tutkimaan asiaa, neuvoston katsotaan direktiivin 92/83/ETY 27 artiklan 4 kohdan nojalla hyväksyneen kyseisen Kreikan ilmoittaman denaturointipro-

sesseja koskevan muutoksen 27 päivästä marraskuuta 2007 alkaen.

- (6) Sen vuoksi asetusta (EY) N:o 3199/93 olisi muutettava.
- (7) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat valmisteverokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 3199/93 liitteeseen sisältyvä Kreikkaa koskeva kohta seuraavasti:

”Kreikka

Heikkolaatuinen etyylialkoholi (esi- ja jälkitisle), jonka alkoholipitoisuus on vähintään 93 mutta enintään 96 tilavuusprosenttia ja johon on lisätty seuraavia aineita hehtolitraa 93-tilavuusprosenttista hydratoitua alkoholia kohden:

- 2 litraa metanolia,
- 1 litra tärpähtiä,
- 0,50 litraa lampuöljyä ja
- 0,40 grammaa metyleenisiniä.

Lopputuotteen olisi saavutettava 20 °C:n lämpötilassa muuttumattomassa muodossaan 93 tilavuusprosenttia.”

*2 artikla*Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä elokuuta 2008.

Komission puolesta

László KOVÁCS

Komission jäsen⁽¹⁾ EYVL L 316, 31.10.1992, s. 21. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 2005 liittymisasiakirjalla.⁽²⁾ EYVL L 288, 23.11.1993, s. 12. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 67/2008 (EUVL L 23, 26.1.2008, s. 13).

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 850/2008,**annettu 28 päivänä elokuuta 2008,****tietyissä GATT-kiintiöissä Amerikan yhdysvaltoihin vuonna 2009 vietävien juustojen
vientitodistusten myöntämistä koskevan menettelyn aloittamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tietyistä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 22 päivänä lokakuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 171 artiklan 1 kohdan yhdessä sen 4 artiklan kanssa,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvoston asetuksen (EY) N:o 1255/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista erityissäännöistä maito- ja maitotuotealan vientitodistusten ja vientitukien osalta 17 päivänä elokuuta 2006 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1282/2006 ⁽²⁾ III luvun 2 jaksossa säädetään, että monenvälisten kauppaneuvottelujen osana tehtyjen sopimusten mukaisissa kiintiöissä Amerikan yhdysvaltoihin vietävien juustojen vientitodistukset voidaan myöntää erityismenettelyllä, jolla voidaan nimetä etuuskohteluun oikeutetut maahantuojat USA:ssa.
- (2) Tämä menettely olisi aloitettava vuonna 2009 tapahtuvan viennin osalta, ja siihen liittyvät lisäsäännöt olisi määriteltävä.
- (3) USA:n toimivaltaiset viranomaiset erottavat tuonnin hallinnoinnissa toisistaan Euroopan yhteisölle Uruguayn kierroksella myönnetyn lisäksi kiintiön ja Tokion kierroksesta johtuvat kiintiöt. Vientitodistukset olisi myönnettävä ottaen huomioon, kuinka kyseiset tuotteet soveltuvat Amerikan yhdysvaltojen yhtenäistetyssä tariffinimikkeistössä (Harmonized Tariff Schedule of the United States of America) kuvattuun asianomaiseen USA:n kiintiöön.
- (4) Jotta varmistetaan mahdollisimman suuret vientimäärät myös sellaisissa kiintiöissä, joihin kohdistuu vähemmän kiinnostusta, olisi sallittava koko kiintiömäärää koskevat hakemukset.

- (5) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat maatalouden yhteisen markkinajärjestelyn hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tämän asetuksen liitteessä I lueteltujen, Amerikan yhdysvaltoihin vuonna 2009 asetuksen (EY) N:o 1282/2006 23 artiklassa tarkoitettuihin kiintiöissä vietävien ja CN-koodiin 0406 kuuluvien tuotteiden vientitodistukset on myönnettävä mainitun asetuksen III luvun 2 jakson ja tämän asetuksen säännösten mukaisesti.

2 artikla

1. Asetuksen (EY) N:o 1282/2006 24 artiklassa tarkoitetut todistushakemukset, jäljempänä 'hakemukset', on jätettävä toimivaltaisille viranomaisille 1 ja 10 päivän syyskuuta 2008 välinä aikana.

2. Hakemukset otetaan vastaan ainoastaan, jos ne sisältävät kaikki asetuksen (EY) N:o 1282/2006 24 artiklassa tarkoitetut tiedot ja asiakirjat.

Jos tämän asetuksen liitteessä I olevassa 2 sarakkeessa tarkoitettujen saman tuoteryhmän käytettävissä olevat määrät jaetaan Uruguayn kierroksesta johtuvaan kiintiöön ja Tokion kierroksesta johtuvaan kiintiöön, todistushakemus saa koskea ainoastaan toista kiintiötä, ja siinä on mainittava asianomainen kiintiö ja ilmoitettava mainitussa liitteessä olevassa 3 sarakkeessa mainittu ryhmä ja kiintiö.

Asetuksen (EY) N:o 1282/2006 24 artiklassa tarkoitetut tiedot on esitettävä tämän asetuksen liitteessä II olevan mallin mukaisesti.

3. Liitteessä I olevassa 3 sarakkeessa tarkoitettujen 22-Tokio- ja 22-Uruguay-kiintiöiden osalta hakemuksen on koskettava vähintään 10:tä tonnia mutta enintään kyseisessä kiintiössä käytettävissä olevaa mainitun liitteen 4 sarakkeessa vahvistettua määrää.

⁽¹⁾ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 510/2008 (EUVL L 149, 7.6.2008, s. 61).

⁽²⁾ EUVL L 234, 29.8.2006, s. 4. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 532/2007 (EUVL L 125, 15.5.2007, s. 7).

Liitteessä I olevassa 3 sarakkeessa mainittujen muiden kiintiöiden osalta hakemuksen on koskettava vähintään 10:tä tonnia mutta enintään 40:tä prosenttia kyseisessä kiintiössä käytettävissä olevasta mainitun liitteen 4 sarakkeessa vahvistetusta määrästä.

4. Hakemus otetaan vastaan ainoastaan, jos hakija ilmoittaa kirjallisesti, ettei ole jättänyt, ja sitoutuu olemaan jättämättä muita samaa tuoteryhmää ja samaa kiintiötä koskevia hakemuksia.

Jos hakija jättää samaa tuoteryhmää tai samaa kiintiötä koskevia useita hakemuksia yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa, hakijan kaikki hakemukset on hylättävä.

3 artikla

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viiden työpäivän kuluessa hakemusten jättämisen määräajan päättymisestä hakemukset, jotka on jätetty kunkin liitteessä I mainitun tuoteryhmän ja tarvittaessa kiintiön osalta.

Kaikki ilmoitukset, mukaan lukien ilmoitukset siitä, ettei hakemuksia ole jätetty, on toimitettava faksilla tai sähköpostitse liitteessä III esitetyn mallin mukaisesti.

2. Tähän ilmoitukseen on sisällyttävä kunkin ryhmän ja tarvittaessa kunkin kiintiön osalta:

- a) hakijoiden luettelo;
- b) kunkin hakijan hakemat määrät yhdistetyn nimikkeistön tuotekoodien sekä Amerikan yhdysvaltojen yhtenäistetyn tariffinimikkeistön (2008) tuotekoodien mukaisesti eriteltynä;

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä elokuuta 2008.

c) hakijan nimeämän tuojan nimi ja osoite.

4 artikla

Komissio päättää todistusten myöntämisestä viipymättä asetuksen (EY) N:o 1282/2006 25 artiklan mukaisesti ja ilmoittaa siitä jäsenvaltioille viimeistään 31 päivänä lokakuuta 2008.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viiden työpäivän kuluessa jakokertoimien julkaisemisesta kunkin ryhmän ja tarvittaessa kunkin kiintiön osalta asetuksen (EY) N:o 1282/2006 25 artiklan mukaisesti kullekin hakijalle myönnetty määrät.

Ilmoitus on toimitettava faksilla tai sähköpostitse tämän asetuksen liitteessä IV esitetyn mallin mukaisesti.

5 artikla

Jäsenvaltioiden on tarkistettava tämän asetuksen 3 artiklan ja asetuksen (EY) N:o 1282/2006 24 artiklan mukaisesti ilmoitetut tiedot ennen lopullisten todistusten myöntämistä ja viimeistään 15 päivänä joulukuuta 2008.

Jos todistuksen saaneen toimijan havaitaan antaneen vääriä tietoja, todistus on peruutettava ja vakuus menetettävä. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

6 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Komission puolesta
Mariann FISCHER BOEL
Komission jäsen

LIITE I

Amerikan yhdysvaltoihin tietyissä GATT-kiintiöissä vuonna 2009 vietävät juustot

Asetuksen (EY) N:o 1282/2006 III luvun 2 jakso ja asetukset (EY) N:o 850/2008

Amerikan yhdysvaltojen yhtenäistetyn tariffinimikkeistön 4 luvun lisähuomautusten mukaiset ryhmät		Ryhmä ja kiintiö	Vuonna 2009 käytettävissä oleva määrä
Huomautuksen numero	Ryhmä		Tonnina
(1)	(2)	(3)	(4)
16	Not specifically provided for (NSPF)	16-Tokyo	908,877
		16-Uruguay	3 446,000
17	Blue Mould	17	350,000
18	Cheddar	18	1 050,000
20	Edam/Gouda	20	1 100,000
21	Italian type	21	2 025,000
22	Swiss or Emmenthaler cheese other than with eye formation	22-Tokyo	393,006
		22-Uruguay	380,000
25	Swiss or Emmenthaler cheese with eye formation	25-Tokyo	4 003,172
		25-Uruguay	2 420,000

LIITE II

Asetuksen (EY) N:o 1282/2006 24 artiklan mukaisesti toimitettavat tiedot

Asetuksen (EY) N:o 850/2008 liitteessä I olevassa 3 sarakkeessa tarkoitettu ryhmä ja kiintiö:

Asetuksen (EY) N:o 850/2008 liitteessä I olevassa 2 sarakkeessa tarkoitettu ryhmä:

Kiintiön alkuperä:

Uruguayn kierros: Tokion kierros:

Hakijan nimi ja osoite	Yhdistetyn nimikkeistön tuotekoodi	Haetut määrät tonneina	Amerikan yhdysvaltojen yhtenäistetyn tariffinimikkeistön tuotekoodi	Nimetyin tuojan nimi ja osoite
	Yhteensä:			

LIITE III

Asetuksen (EY) N:o 850/2008 3 artiklan mukaisesti toimitettavat tiedot

Faksi lähetetään numeroon (+ 32 2) 295 3310 tai sähköposti osoitteeseen AGRI-MILK-USA@ec.europa.eu

Asetuksen (EY) N:o 850/2008 liitteessä I olevassa 3 sarakkeessa tarkoitettu ryhmä ja kiintiö:

Asetuksen (EY) N:o 850/2008 liitteessä I olevassa 2 sarakkeessa tarkoitettu ryhmä:

.....

Kiintiön alkuperä:

Uruguayn kierros:

Tokion kierros:

N:o	Hakijan nimi ja osoite	Yhdistetyn nimikkeistön tuotekoodi	Haetut määrät tonneina	Amerikan yhdysvaltojen yhtenäistetyin tariffinimikkeistön tuotekoodi	Nimetyin tuojan nimi ja osoite
1					
		Yhteensä:			
2					
		Yhteensä:			
3					
		Yhteensä:			
4					
		Yhteensä:			
5					
		Yhteensä:			

LIITE IV

Asetuksen (EY) N:o 1282/2006 25 artiklan mukaisesti myönnetyt todistukset

Faksi lähetetään numeroon (+ 32 2) 295 3310 tai sähköposti osoitteeseen AGRI-MILK-USA@ec.europa.eu

Asetuksen (EY) N:o 850/2008 liitteessä I olevassa 3 sarakkeessa tarkoitettu ryhmä ja kiintiö:	Kiintiön alkuperä	Hakijan nimi ja osoite	Yhdistetyn nimikkeistön tuotekoodi	Haetut määrät tonneina	Nimetyt tuojan nimi ja osoite	Myönnettyt määrät ⁽¹⁾ tonneina
	Uruguayn kierros ☐					
	Tokion kierros ☐					
	Yhteensä:			Yhteensä:		
	Uruguayn kierros ☐					
	Tokion kierros ☐					
	Yhteensä:			Yhteensä:		
	Uruguayn kierros ☐					
	Tokion kierros ☐					
	Yhteensä:			Yhteensä:		

(¹) Arpamalla jaetut määrät on jaoteltava eri yhdistetyn nimikkeistön koodeihin suhteessa vastaavien koodien osalta haettuihin tuotemääriin.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 851/2008,**annettu 28 päivänä elokuuta 2008,****perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomina tavaroina vietäviin tiettyihin sokerialan tuotteisiin sovellettavien tukien määrien vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 20 päivänä helmikuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 318/2006 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 33 artiklan 2 kohdan a alakohdan ja 4 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 318/2006 32 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaan voidaan kyseisen asetuksen 1 artiklan 1 kohdan b, c, d, ja g alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden kansainvälisten kauppahintojen ja yhteisön hintojen välinen erotus kattaa vientituella, jos kyseiset tuotteet viedään kyseisen asetuksen liitteessä VII mainittuina tavaroina.
- (2) Neuvoston asetuksen (EY) N:o 3448/93 täytäntöönpanosta tiettyjen perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomina tavaroina vietävien maataloustuotteiden vientituen myöntämisympäristelmän ja tuen määrän vahvistamisperusteiden osalta 30 päivänä kesäkuuta 2005 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1043/2005 ⁽²⁾ täsmennetään kyseisistä tuotteista ne, joille on tarkoitettu vahvistaa niitä asetuksen (EY) N:o 318/2006 liitteessä VII lueteltuina tavaroina vietäessä sovellettava tuen määrä.
- (3) Asetuksen (EY) N:o 1043/2005 14 artiklan ensimmäisen kohdan mukaan tuen määrä vahvistetaan kuukausittain 100 kilogrammalle kutakin kyseistä perustuotetta.
- (4) Asetuksen (EY) N:o 318/2006 32 artiklan 4 kohdassa säädetään, että tavaraan sisältyvälle tuotteelle myönnet-

tävä vientituki ei saa olla suurempi kuin kyseiseen tuotteeseen sitä sellaisenaan vietäessä sovellettava tuki.

- (5) Tässä asetuksessa vahvistettujen tukien määrien osalta voidaan käyttää ennakkovahvistusta, sillä tulevien kuukausien markkinatilannetta ei ole mahdollista vielä varmuudella arvioida.
- (6) Perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomiin tavaroihin sisältyville maataloustuotteille myönnettävän vientituen osalta tehdyt maksusitoumukset saattavat vaarantua, jos tuen määrät vahvistetaan ennakolta suuriksi. Tämän vuoksi olisi kyseisissä tapauksissa toteutettava varoimenpiteitä estämättä kuitenkin pitkäaikaisten sopimusten tekoa. Erityisen tuen määrän vahvistaminen niitä tapauksia varten, joissa tuen ennakkovahvistusta käytetään, on toimenpide, jolla näiden eri tavoitteiden saavuttaminen on mahdollista.
- (7) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat sokerin hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1043/2005 liitteessä I ja asetuksen (EY) N:o 318/2006 1 artiklan 1 kohdassa ja 2 artiklan 1 kohdassa lueteltuihin perustuotteisiin, jotka viedään asetuksen (EY) N:o 318/2006 liitteessä VII lueteltuina tavaroina, sovellettavien tukien määrät on vahvistettava tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 29 päivänä elokuuta 2008.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä elokuuta 2008.

Komission puolesta

Heinz ZOUREK

Yritys- ja teollisuustoiminnan pääosaston pääjohtaja

⁽¹⁾ EUVL L 58, 28.2.2006, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1260/2007 (EUVL L 283, 27.10.2007, s. 1). Asetus (EY) N:o 318/2006 korvataan asetuksella (EY) N:o 1234/2007 (EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1) 1 päivästä lokakuuta 2008.

⁽²⁾ EUVL L 172, 5.7.2005, s. 24. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 639/2008 (EUVL L 178, 5.7.2008, s. 9).

LIITE

Perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomina tavaroina vietäviin tiettyihin sokerialan tuotteisiin sovellettavien tukien määrät 29 päivästä elokuuta 2008 ⁽¹⁾

CN-koodi	Tavaran kuvaus	Tuen määrä EUR/100 kg	
		tukien ennakkovahvistusta käytettäessä	muissa tapauksissa
1701 99 10	valkoinen sokeri	14,96	14,96

⁽¹⁾ Tässä liitteessä vahvistettuja määriä ei sovelleta vientiin, joka suuntautuu

- a) kolmannet maat: Andorra, Liechtenstein, Pyhä istuin (Vatikaanivaltio), Kroatia, Bosnia ja Hertsegovina, Serbia, Kosovo (*), Montenegro, Kosovo, entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia, eikä Sveitsin valaliiton alueelle vietyihin tavarihin, jotka luetellaan 22 päivänä heinäkuuta 1972 tehdyn Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton välisen sopimuksen pöytäkirjan N:o 2 taulukoissa I ja II;
- b) yhteisön tullialueen ulkopuoliset EU:n jäsenvaltioiden alueet: Färsaaret, Grönlanti, Helgoland, Ceuta, Melilla, Livignon ja Campione d'Italian kunnat sekä ne Kyproksen tasavallan alueet, jotka eivät kuulu Kyproksen tasavallan hallituksen tosiasialliseen hallintaan;
- c) Euroopassa sijaitsevat alueet, joiden suhteista ulkovaltoihin huolehtii jäsenvaltio ja jotka eivät kuulu yhteisön tullialueeseen: Gibraltar.
- (*) Sellaisena kuin se on määriteltynä Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvoston 10 päivänä kesäkuuta 1999 antamassa päätöslauselmassa 1244.

II

(EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen ei ole pakollista)

KANSAINVÄLISILLÄ SOPIMUKSILLA PERUSTETTUIJEN ELINTEN ANTAMAT SÄÄDÖKSET

Vain alkuperäiset UN/ECE:n tekstit ovat kansainvälisen julkisoikeuden mukaan sitovia. Tämän säännön asema ja voimaantulopäivä olisi tarkastettava UN/ECE:n asiakirjan TRANS/WP.29/343 viimeisimmästä versiosta. Asiakirja saatavana osoitteessa <http://www.unece.org/trans/main/wp29/wp29wgs/wp29gen/wp29fdocsts.html>

Yhdistyneiden Kansakuntien Euroopan talouskomission (UN/ECE) sääntö nro 117 – Yhdenmukaiset vaatimukset, jotka koskevat renkaiden hyväksyntää vierintämelun ja märkäpidon osalta

Sisältää kaiken voimassa olevan tekstin seuraaviin muutoksiin saakka:

Muutossarja 01 – Voimaantulopäivä: 2. helmikuuta 2007

Muutossarjan 01 oikaisu 1, tallettajan ilmoitus C.N.554.2007.TREATIES-1, 9. toukokuuta 2007

SISÄLTÖ

SÄÄNTÖ

1. Soveltamisala
2. Määritelmät
3. Hyväksynnän hakeminen
4. Merkinnät
5. Hyväksyntä
6. Eritelmät
7. Ilmarengastyypin muutokset ja hyväksynnän laajentaminen
8. Tuotannon vaatimustenmukaisuus
9. Seuraamukset vaatimustenmukaisuudesta poikkeavasta tuotannosta
10. Tuotannon lopettaminen
11. Hyväksyntätesteistä vastaavien teknisten tutkimuslaitosten sekä hallinnollisten yksiköiden nimet ja osoitteet
12. Voimaantulomääräykset

LIITTEET

Liite 1 – Säännön nro 117 mukainen ilmoitus rengastyypin hyväksynnän myöntämisestä, laajentamisesta, epäämisestä tai peruuttamisesta vierintämelun ja märkäpidon osalta tai rengastyypin tuotannon lopettamisesta

Liite 2 – Hyväksyntämerkit

Lisäys 1 – Säännön nro 117 mukainen hyväksyntä yhdessä säännön nro 30 tai 54 mukaisen hyväksynnän kanssa

Lisäys 2 – Laajennukset sääntöjen nro 117 ja 30 tai 54 mukaisesti myönnettyjen hyväksyntöjen yhdistämiseksi

Liite 3 – Vaihde vapaalla -testausmenetelmä renkaiden vierintämelun mittaamiseksi

Lisäys – Testausseleste

Liite 4 – Testauspaikkaa koskevat vaatimukset

Liite 5 – Märkäpidon testausmenetelmä

Lisäys – Testausseleste

1. SOVELTAMISALA

1.1 Tätä sääntöä sovelletaan renkaisiin melupäästöjen osalta ja M₁-, N₁-, O₁- tai O₂-luokan ⁽¹⁾ ajoneuvojen C1-luokan renkaisiin märkäpidon osalta. Sitä ei kuitenkaan sovelleta

1.1.1 tilapäiskäyttöön tarkoitettuihin vararenkaisiin, joissa on merkintä "Temporary use only",

1.1.2 renkaisiin, joiden vanteen nimellishalkaisijan koodi on ≤ 10 (tai ≤ 254 mm) tai ≥ 25 (tai ≥ 635 mm),

1.1.3 kilpailukäyttöön tarkoitettuihin renkaisiin,

1.1.4 renkaisiin, jotka on tarkoitettu asennettaviksi muihin kuin M-, N- ja O-luokan maantieajoneuvoihin,

1.1.5 renkaisiin, joissa on lisävarusteita pito-ominaisuuksien parantamiseksi (esim. nastarenkaat),

1.1.6 renkaisiin, joiden nopeusluokka on alle 80 km/h (F).

1.2 Sopimuspuolet myöntävät tai hyväksyvät tyyppihyväksyntöjä, jotka koskevat sekä vierintämelua että märkäpitoa, paitsi jos ne ilmoittavat Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteerille myöntävänsä tai hyväksyvänsä vain vierintämelua koskevia tyyppihyväksyntöjä. Tällainen ilmoitus tulee voimaan vuoden 1958 sopimuksen (E/ECE/TRANS/505/Rev.2) 1 artiklan 6 ja 7 kohdassa vahvistetun aikataulun mukaisesti.

2. MÄÄRITELMÄT

Tämän säännön yhteydessä pätevät UN/ECE:n säännöissä nro 30 ja 54 annettujen määritelmien lisäksi seuraavat määritelmät.

2.1 'Rengastyyppillä' tarkoitetaan tämän säännön yhteydessä rengassarjaa, johon sisältyy joukko renkaan kokomerkitöjä, tuotemerkkejä ja kauppanimiä, ja johon kuuluvat renkaat eivät eroa toisistaan seuraavilta olennaisilta ominaisuuksiltaan:

a) valmistajan nimi,

b) rengasluokka (ks. 2.4 kohta),

c) renkaan rakenne,

d) käyttöluokka: tavallinen rengas, erikoisrengas ja talvirengas,

e) C1-luokan renkaiden osalta:

i) tavalliset tai vahvistetut (tai extra load) renkaat, joille haetaan hyväksyntää vierintämelun osalta,

ii) tavalliset renkaat tai talvirenkaat, joille haetaan hyväksyntää märkäpidon osalta ja joiden nopeusluokka on enintään Q (160 km/h) tai vähintään R mukaan lukien H (≥ 170 km/h),

f) kulutuspinnan kuvio (ks. 3.2.1 kohta).

⁽¹⁾ Sellaisina kuin ne määritellään ajoneuvojen rakennetta koskevan konsolidoidun päätöslauselman (R.E.3) liitteessä 7 (asiakirja TRANS/WP.29/78/Rev.1/Amend.2 sellaisena kuin sen on viimeksi muutettuna versiolla Amend.4).

- 2.2 'Tuotemerkillä' tai 'kauppanimellä' tarkoitetaan valmistajan antamaa renkaan tunnistetta. Tuotemerkki voi olla valmistajan nimi, ja kauppanimi voi vastata tavaramerkkiä.
- 2.3 'Vierintämelulla' tarkoitetaan liikkuvien renkaiden ja tien pinnan kosketuksesta aiheutuvaa melua.
- 2.4 'Rengasluokalla' tarkoitetaan jotakin seuraavista ryhmistä:
- 2.4.1 C1-luokan renkaat: UN/ECE:n säännön nro 30 mukaiset renkaat,
- 2.4.2 C2-luokan renkaat: UN/ECE:n säännön nro 54 mukaiset renkaat, joiden kantavuusluku on yksittäisasennuksessa ≤ 121 ja nopeusluokka \geq "N",
- 2.4.3 C3-luokan renkaat: UN/ECE:n säännön nro 54 mukaiset renkaat, joiden
- a) kantavuusluku on yksittäisasennuksessa ≥ 122 tai
- b) kantavuusluku on yksittäisasennuksessa ≤ 121 ja nopeusluokka "M".
- 2.5 'Edustavalla rengaskoolla' tarkoitetaan rengaskokoa, jolla tehdään tämän säännön liitteessä 3 kuvailtu vierintämelun testi ja liitteessä 5 kuvailtu märkäpidon testi rengastyypin tyyppihyväksyntään tarvittavan vaatimustenmukaisuuden arvioimista varten.
- 2.6 'Tilapäiskäyttöön tarkoitettulla vararenkaalla' tarkoitetaan ajoneuvoon tavanomaisia ajo-olosuhteita varten asennettavasta renkaasta poikkeavaa rengasta, joka on tarkoitettu ainoastaan tilapäiseen käyttöön rajoitetuissa ajo-olosuhteissa.
- 2.7 'Kilpailukäyttöön tarkoitetuilla renkailla' tarkoitetaan renkaita, jotka on tarkoitettu asennettaviksi moottoriurheilukilpailuissa käytettäviin ajoneuvoihin ja joita ei ole tarkoitettu käytettäviksi maantiellä kilpailujen ulkopuolella.
- 2.8 'Tavallisella renkaalla' tarkoitetaan rengasta, joka on tarkoitettu tavalliseen, jokapäiväiseen maantiekäyttöön.
- 2.9 'Erikoiskäyttöön tarkoitettulla renkaalla' tarkoitetaan rengasta, joka on tarkoitettu sekäkäyttöön maanteillä ja maastossa tai muihin erityistarkoituksiin.
- 2.10 'Talvirenkaalla' tarkoitetaan rengasta, jonka kulutuskuvio, materiaaliyhdiste tai rakenne on suunniteltu ensisijaisesti varmistamaan talviolosuhteissa tavallista rengasta parempi suorituskyky, kun ajoneuvo lähtee liikkeelle tai on liikkeellä.
- 2.11 'Märkäpidolla' tarkoitetaan ehdokasrenkaalla varustetun testiajoneuvon suhteellista jarrutustehoa määrällä pinnalla verrattuna vakiomuotoisella vertailurenkaalla (SRTT) varustetun saman testiajoneuvon suhteelliseen jarrutustehoon.
- 2.12 'Vakiomuotoisella vertailurenkaalla (SRTT)' tarkoitetaan rengasta, joka on tuotettu, tarkastettu ja varastoitu American Society for Testing and Materials -yhdistyksen (ASTM) standardin E 1136-93 (hyväksytty uudelleen vuonna 1998) mukaisesti.
- 2.13 'Ehdokasrenkaalla' tarkoitetaan sitä tyyppiä edustavaa rengasta, jolle haetaan tämän säännön mukaista hyväksyntää.

- 2.14 'Tarkistusrenkaalla' tarkoitetaan rengasta, jolla määritellään sellaisten rengaskokojen märkäpito, joita ei voida asentaa samaan ajoneuvoon, johon vakiomuotoinen vertailurengas on asennettu – ks. tämän säännön liitteessä 5 oleva 2.2.2.16 kohta.
- 2.15 'Märkäpitoindeksillä (G)' tarkoitetaan ehdokasrenkaan ja vakiomuotoisen vertailurenkaan suorituskyvyn välistä suhdetta.
- 2.16 'Kitkakertoimen huippuarvolla (PBFC)' tarkoitetaan jarrutusvoiman ja renkaaseen ennen lukkiutumista kohdistuvan pystykuorman välisen suhteen enimmäisarvoa.
- 2.17 'Keskimääräisellä täysin kehittyneellä hidastuvuudella (MFDD)' tarkoitetaan keskimääräistä hidastuvuutta, joka lasketaan sen välimatkan perusteella, joka mitataan, kun ajoneuvo hidastaa kahden määritellyn nopeuden välillä.
- 2.18 'Kytöntäkorkeudella' tarkoitetaan korkeutta, joka mitataan perävaunun vetokoukun liitoskohdan keskipisteestä pystysuoraan maanpintaan, kun vetävä ajoneuvo ja perävaunu on kytketty toisiinsa. Ajoneuvon ja perävaunun on oltava testaus tilassa tasaisella pinnalla kyseisessä testissä käytettävillä renkailla varustettuina.
3. HYVÄKSYNNÄN HAKEMINEN
- 3.1 Renkaan valmistaja tai tämän valtuutettu edustaja jättää hakemuksen rengastyypin hyväksymiseksi tämän säännön mukaisesti. Hakemuksesta on käytävä ilmi
- 3.1.1 rengastyypin osalta arvioitavat ominaisuudet: "vierintämelu" tai "märkäpito ja vierintämelu",
- 3.1.2 valmistajan nimi,
- 3.1.3 hakijan nimi ja osoite,
- 3.1.4 tuotantolaitoksen osoite (tuotantolaitosten osoitteet),
- 3.1.5 tuotemerkki (tuotemerkit), kauppanimi (kauppanimet), tavaramerkki (tavaramerkit),
- 3.1.6 rengasluokka (C1, C2 tai C3) (ks. tämän säännön 2.4 kohta),
- 3.1.6.1 C1-luokan renkaiden poikkileikkausleveys (ks. tämän säännön 6.1.1 kohta),
- Huom.* Tämä tieto vaaditaan vain vierintämelua koskevan hyväksynnän yhteydessä.
- 3.1.7 renkaan rakenne,
- 3.1.8 C1-luokan renkaiden osalta tieto siitä,
- a) onko rengas vahvistettu (tai extra load), jos hyväksyntä liittyy vierintämeluun, tai
- b) onko nopeusluokkatunnus enintään Q (paitsi H) tai vähintään R (mukaan lukien H), jos hyväksyntää haetaan talvirenkaalle märkäpidon osalta
- 3.1.9 käyttöluokka (tavallinen käyttö, talvikäyttö tai erikoiskäyttö),
- 3.1.10 luettelo hakemuksen kohteena olevien renkaiden kokomerkinnöistä.

- 3.2 Hyväksyntähakemukseen on liitettävä (kaikki kolmena kappaleena) seuraavat:
- 3.2.1 Tiedot nimetyssä rengaskokojen sarjassa käytettävien kulutuskuvioiden tärkeimmistä ominaisuuksista, jotka vaikuttavat renkaiden suorituskykyyn (vierintämelun tasoon tai pitoon määrällä pinnalla). Ne voidaan esittää piirroksena, valokuvana tai kuvauksena, mutta tyyppihyväksyntäviranomaisen tai teknisen tutkimuslaitoksen on voitava niiden perusteella määrittellä, vaikuttavatko tärkeimpiin ominaisuuksiin myöhemmin tehtävät muutokset kielteisesti renkaan suorituskykyyn. Renkaan rakenteen vähäisten yksityiskohtien muutosten vaikutukset renkaan suorituskykyyn määritetään tuotannon vaatimustenmukaisuuden toteamiseksi tehtävissä tarkastuksissa.
- 3.2.2 Renkaan sivupinnan piirrokset tai valokuvat, joissa esitetään edellä 3.1.4 kohdassa määritellyt tiedot ja 5 kohdassa tarkoitettu hyväksyntämerkki, on toimitettava sen jälkeen, kun tuotanto on aloitettu, viimeistään vuoden kuluessa tyyppihyväksynnän myöntämispäivämäärästä.
- 3.3 Hakijan on tyyppihyväksyntäviranomaisen pyynnöstä toimitettava näytekappaleita renkaista tai jäljennöksiä tämän säännön 11 kohdan mukaisesti ilmoitettujen teknisten tutkimuslaitosten laattimista testausselesteistä.
- 3.4 Tyyppihyväksyntäviranomaisen tai nimetty tekninen tutkimuslaitos voi harkintansa mukaan soveltaa testauksen valinnassa huonoimman mahdollisen tapauksen periaatetta.
- 3.5 Renkaan valmistajan laboratorio ja testaustila voidaan nimetä hyväksytyksi laboratorioksi, ja tyyppihyväksyntäviranomaisen edustajan on voitava osallistua kaikkiin testeihin.
4. MERKINNÄT
- 4.1 Kaikki rengastyyppejä edustavat renkaat on merkittävä UN/ECE:n säännön nro 30 tai 54 määräysten mukaisesti sen mukaan, kumpaa sääntöä sovelletaan.
- 4.2 Renkaissa on erityisesti ilmoitettava
- 4.2.1 valmistajan nimi tai tavaramerkki,
- 4.2.2 kaupp nimi (ks. 2.2 kohta); kaupp nimeä ei kuitenkaan vaadita, jos se on sama kuin tavaramerkki,
- 4.2.3 renkaan kokomerkintä,
- 4.2.4 merkintä "REINFORCED" (tai "EXTRA LOAD"), jos rengas on vahvistettu rengas,
- 4.2.5 merkintä "M+S" (tai "M.S" tai "M&S"), jos rengas on talvirengas,
- 4.2.6 merkintä "MPT" (tai "ML" tai "ET"), jos rengas on erikoisrengas.
- 4.3 Renkaissa on oltava riittävästi tilaa tämän säännön liitteessä 2 esitettyä hyväksyntämerkkiä varten.
- 4.4 Hyväksyntämerkki on valettava renkaan sivupintaan, sen on oltava selvästi luettavissa ja se on sijoitettava renkaan alemmalle alueelle vähintään toiselle sivupinnalle.
- 4.4.1 Renkaissa, jotka on merkitty renkaan ja vanteen asennuskokoonpanon osalta A-tunnuksella, merkintä voidaan kuitenkin sijoittaa mihin tahansa kohtaan renkaan ulkopinnalla.

5. HYVÄKSYNTÄ
- 5.1 Jos tämän säännön mukaisesti hyväksyntää varten toimitetun rengastyypin edustava rengaskoko täyttää jäljempänä 6 ja 7 kohdassa esitettävät vaatimukset, kyseiselle rengastyypille myönnetään hyväksyntä.
- 5.2 Hyväksytylle rengastyypille myönnetään hyväksyntänumero. Sama sopimuspuoli ei saa antaa samaa numeroa toiselle rengastyypille.
- 5.3 Tämän säännön mukaisesta rengastyypin hyväksynnästä tai hyväksynnän laajentamisesta tai epäamisestä on ilmoitettava tätä sääntöä soveltaville sopimuspuolille tämän säännön liitteessä 1 olevan mallin mukaisella lomakkeella.
- 5.3.1 Renkaanvalmistajat voivat hakea tyyppihyväksynnän laajentamista muiden rengastyypin sovellettavien sääntöjen vaatimusten mukaisesti. Siinä tapauksessa hyväksynnän laajentamista koskevaan hakemukseen on liitettävä jäljennös asianomaisen tyyppihyväksyntäviranomaisen myöntämistä tyyppihyväksyntäilmoituksista. Hyväksynnän laajentamisen voi myöntää vain se tyyppihyväksyntäviranomainen, joka on alun perin hyväksynyt renkaan.
- 5.3.1.1 Kun hyväksyntää laajennetaan siten, että ilmoituslomakkeeseen (ks. tämän säännön liite 1) on liitettävä osoitus muiden sääntöjen vaatimusten täyttymisestä, ilmoituslomakkeen hyväksyntänumeroon lisätään loppuliite (loppuliitteet), jolla voidaan tunnistaa kyseiset säännöt ja hyväksynnän laajentamiseen sisältyvät tekniset vaatimukset. Jokaisen loppuliitteen osalta lisätään ilmoituslomakkeen 9 kohtaan tyyppihyväksyntänumero(t) ja säännön numero.
- 5.3.1.2 Loppuliitteellä tunnistetaan kyseiseen sääntöön tehty renkaiden suorituskykyä koskevien vaatimusten muutossarja (esim. S01 tai SW01, jolla ilmaistaan renkaiden vierintämelua tai sekä vierintämelua että märkäpitoa koskeva ensimmäinen muutossarja). Muutossarjaa ei tarvitse ilmoittaa, jos sääntö on alkuperäisessä muodossaan.
- 5.3.2 Seuraavat loppuliitteet on jo varattu tiettyjen renkaiden suorituskykyä koskevien sääntöjen tunnistuksi:
- S ilmaisee renkaiden vierintämelua koskevien vaatimusten täyttymistä,
- W ilmaisee renkaiden märkäpitoa koskevien vaatimusten täyttymistä.
- Muita loppuliitteitä määritellään tarpeen mukaan.
- 5.4 Jokaiseen tämän säännön nojalla tyyppihyväksynnän saaneeseen rengaskokoon merkitään 4.3 kohdassa tarkoitettuun tilaan 4.4 kohdan vaatimusten mukaisesti kansainvälinen hyväksyntämerkki, joka koostuu seuraavista osista:
- 5.4.1 ympyrän sisällä E-kirjain, jota seuraa hyväksynnän myöntäneen maan tunnusnumero ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Saksa 1, Ranska 2, Italia 3, Alankomaat 4, Ruotsi 5, Belgia 6, Unkari 7, Tšekki 8, Espanja 9, Serbia 10, Yhdistynyt kuningaskunta 11, Itävalta 12, Luxemburg 13, Sveitsi 14, 15 (antamatta), Norja 16, Suomi 17, Tanska 18, Romania 19, Puola 20, Portugali 21, Venäjä 22, Kreikka 23, Irlanti 24, Kroatia 25, Slovenia 26, Slovakia 27, Valko-Venäjä 28, Viro 29, 30 (antamatta), Bosnia ja Hertsegovina 31, Latvia 32, 33 (antamatta), Bulgaria 34, 35 (antamatta), Liettua 36, Turkki 37, 38 (antamatta), Azerbaidžan 39, entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia 40, 41 (antamatta), Euroopan yhteisö 42 (tyyppihyväksynnän myöntäjinä ovat jäsenvaltiot, jotka käyttävät omia ETY-merkkejään), Japani 43, 44 (antamatta), Australia 45, Ukraina 46, Etelä-Afrikka 47, Uusi-Seelanti 48, Kypros 49, Malta 50, Korea 51, Malesia 52, Thaimaa 53, 54 ja 55 (antamatta) ja Montenegro 56. Seuraavat numerot annetaan muille maille aikajärjestyksessä sitä mukaa kuin ne ratifioivat pyörillä varustettuihin ajoneuvoihin ja niihin asennettaviin tai niissä käytettäviin varusteisiin ja osiin sovellettavien yhdenmukaisten teknisten vaatimusten hyväksymistä sekä näiden vaatimusten mukaisesti annettujen hyväksymisien vastavuoroista tunnustamista koskevia ehtoja koskevan sopimuksen, ja Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteerin ilmoittaa näin annetut numerot sopimuksen sopimuspuolille.

- 5.4.2 hyväksyntänumero, jonka perässä on loppuliite "S" tai "SW", 5.4.1 kohdan mukaisen ympyrän oikealla puolella (tai alapuolella), jos kyse on alkuperäisestä hyväksynnästä. Jos hyväksyntää on laajennettu alkuperäisen hyväksynnän jälkeen, tunnuksen "S" tai "SW" eteen lisätään +-merkki, josta ilmenee, että kyse on laajennuksesta.
- 5.4.3 loppuliite (loppuliitteet) ja mahdollisen sovellettavan muutossarjan tunniste sellaisena kuin se määritellään ilmoituslomakkeessa.
- 5.4.4 Jos renkaan sivupinnoille merkitään hyväksyntänumeron loppuliite (loppuliitteet), renkaaseen ei tarvitse merkitä lisäksi niiden sääntöjen vaatimustenmukaisuutta koskevaa tyyppi hyväksyntänumeroa, joihin loppuliite viittaa 5.3.2 kohdan mukaisesti.
- 5.5 Jos rengas täyttää tämän säännön mukaisen hyväksynnän myöntäneessä maassa sopimukseen liitetyn yhden tai usean muun säännön mukaiset tyyppi hyväksyntävaatimukset, 5.4.1 kohdassa määriteltyä tunnusta ei tarvitse toistaa. Siinä tapauksessa kaikkien niiden sääntöjen numerot ja tunnuksot, joiden nojalla on myönnetty hyväksyntä siinä maassa, joka on myöntänyt tämän säännön mukaisen hyväksynnän, merkitään 5.4.1 kohdassa määritellyn tunnuksen viereen.
- 5.6 Tämän säännön liitteessä 2 esitetään hyväksyntämerkkien malleja.
6. ERITELMÄT
- 6.1 Tämän säännön liitteessä 3 kuvaillun menetelmän mukaisesti mitatut vierintämelun raja-arvot.
- 6.1.1 C1-luokan renkaiden vierintämeluarvot eivät saa ylittää jäljempänä esitettäviä arvoja. Arvot koskevat sekä tavallisia renkaita että talvirenkaita, ja ne viittaavat säännössä nro 30 olevassa 2.17.1.1 kohdassa määriteltyyn poikkileikkauksen nimellislevyteen.

Poikkileikkauksen nimellislevyys	Raja-arvo dB(A)
enintään 145	72
yli 145 ja enintään 165	73
yli 165 ja enintään 185	74
yli 185 ja enintään 215	75
yli 215	76

- 6.1.1.1 C1-luokan vahvistettujen tai extra load -renkaiden (ks. edellä 4.2.4 kohta) osalta 6.1.1 kohdan raja-arvoja nostetaan 1 dB(A):n verran.
- 6.1.1.2 C1-luokan erikoisrenkaiden (ks. edellä 4.2.6 kohta) osalta 6.1.1 kohdan raja-arvoja nostetaan 2 dB(A):n verran.
- 6.1.2 C2-luokan renkaissa käyttöluokan (ks. 2.1 kohta) mukainen vierintämelun arvo ei saa olla suurempi kuin

Käyttöluokka	Raja-arvo dB(A)
Tavallinen rengas	75
Talvirengas	77
Erikoisrengas	78

- 6.1.3 C3-luokan renkaissa käyttöluokan (ks. 2.1 kohta) mukainen vierintämelun arvo ei saa olla suurempi kuin

Käyttöluokka	Raja-arvo dB(A)
Tavallinen rengas	76
Talvirengas	78
Erikoisrengas	79

- 6.2 Märkäpito määritellään menettelyllä, jossa verrataan joko kitkakertoimen huippuarvoa (PBFC) tai keskimääräistä täysin kehittyntä hidastuvuutta (MFDD) vakiomuotoisella vertailurenkaalla (SRTT) mitattuihin arvoihin. Suhteellinen suorituskyky esitetään märkäpitoindeksinä (G).

- 6.2.1 C1-luokan renkaiden, jotka on testattu jommallakummalla tämän säännön liitteessä 5 esitetyllä menetelmällä, on täytettävä seuraavat vaatimukset:

Käyttöluokka	Märkäpitoindeksi (G)
talvirengas, jonka nopeustunnus (Q tai alempi, pois luettuna H) osoittaa, että suurin sallittu nopeus on enintään 160 km/h	≥ 0,9
talvirengas, jonka nopeustunnus (R tai korkeampi, mukaan luettuna H) osoittaa, että suurin sallittu nopeus on suurempi kuin 160 km/h	≥ 1,0
tavallinen (maantie-) rengas	≥ 1,1

7. ILMARENGASTYYPIN MUUTOKSET JA HYVÄKSYNNÄN LAAJENTAMINEN

- 7.1 Kaikki rengastyypin muutokset, jotka saattavat vaikuttaa tämän säännön mukaisesti hyväksytyihin ominaisuuksiin, on ilmoitettava rengastyypin hyväksyneelle tyyppi hyväksyntäviranomaiselle. Viranomaisen voi joko

- 7.1.1 katsoa, ettei muutoksilla todennäköisesti ole havaittavaa kielteistä vaikutusta hyväksytyihin ominaisuuksiin ja että rengas täyttää edelleen tämän säännön vaatimukset, tai

- 7.1.2 vaatia lisää näytekappaleita testattavaksi tai vaatia uusia testausselesteitä nimetyltä tekniseltä tutkimuslaitokselta.

- 7.1.3 Hyväksynnän vahvistaminen tai epääminen, jossa eritellään muutokset, annetaan tämän säännön 5.3 kohdassa tarkoitetulla menettelyllä tiedoksi tätä sääntöä soveltaville sopimuksen sopimuspuolille.

- 7.1.4 Tyyppi hyväksyntäviranomaisen, joka myöntää hyväksynnän laajentamisen, antaa laajentamiselle sarjanumeron, joka esitetään ilmoituslomakkeessa.

8. TUOTANNON VAATIMUSTENMUKAISUUS

Tuotannon vaatimustenmukaisuuden varmistamismenettelyjen on oltava sopimuksen lisäyksessä 2 (E/ECE/324-E/ECE/TRANS/505/Rev.2) asetettujen menettelyjen ja seuraavien vaatimusten mukaisia:

- 8.1 Tämän säännön nojalla hyväksytyt renkaat on valmistettava siten, että ne vastaavat hyväksytyyn rengastyypin ominaisuuksia ja täyttävät edellä 6 kohdassa asetetut vaatimukset.

- 8.2 Edellä 8.1 kohdassa määritellyn vaatimustenmukaisuuden varmistamiseksi sarjatuotannosta otetaan satunnainen otos renkaita, joissa on tässä säännössä vaadittu hyväksyntämerkki. Tuotannon vaatimustenmukaisuus tarkistetaan normaalisti vähintään kahden vuoden välein.
- 8.2.1 Tämän säännön 6.2 kohdan mukaisia hyväksyntöjä koskevat tarkastukset tehdään samalla menettelyllä (ks. säännön liite 5), jota on noudatettu alkuperäisessä hyväksynnässä, ja tyyppihyväksyntäviranomaisen varmistuu siitä, että kaikki hyväksytyt tyyppin mukaiset renkaat täyttävät hyväksynnälle asetetut vaatimukset. Arviointi perustuu rengastyypin tuotantomäärään kussakin tuotantolaitoksessa, ja siinä otetaan huomioon valmistajan soveltamat laadunhallintajärjestelmät. Jos testausmenettelyssä testataan useita renkaita samanaikaisesti – esimerkiksi jos neljän renkaan sarjan märkäpito testataan tämän säännön liitteessä 5 esitetyn vakioajoneuvojen menettelyn mukaisesti – sarjaa pidetään yhtenä yksikkönä testattavien renkaiden määrän laskennassa.
- 8.3 Tuotannon katsotaan vastaavan tämän säännön vaatimuksia, jos mitatut arvot noudattavat 6.1 kohdassa määrättyjä raja-arvoja massatuotannon mahdollisten vaihtelujen osalta sallitulla + 1 dB(A):n toleranssilla.
9. SEURAAMUKSET VAATIMUSTENMUKAISUUDESTA POIKKEAVASTA TUOTANNOSTA
- 9.1 Rengastyypille tämän säännön mukaisesti myönnetty hyväksyntä voidaan peruuttaa, jos 8 kohdan vaatimukset eivät täyty tai jos jokin rengastyypin rengas ylittää 8.3 kohdassa määrättyt raja-arvot.
- 9.2 Jos tätä sääntöä soveltava sopimuksen sopimuspuoli peruuttaa aiemmin myöntämänsä hyväksynnän, sen on ilmoitettava tästä muille tätä sääntöä soveltaville sopimuspuolille tämän säännön liitteessä 1 olevan mallin mukaisen hyväksyntälomakkeen jäljennöksellä.
10. TUOTANNON LOPETTAMINEN
- Jos hyväksynnän haltija lopettaa kokonaan tämän säännön perusteella hyväksytyt ilmarenkastyypin valmistamisen, hyväksynnän haltijan on ilmoitettava tästä hyväksynnän myöntäneelle viranomaiselle. Ilmoituksen saatuaan viranomaisen on ilmoitettava asiasta muille tätä sääntöä soveltaville vuoden 1958 sopimuksen sopimuspuolille tämän säännön liitteessä 1 olevan mallin mukaisella ilmoituslomakkeella.
11. HYVÄKSYNTÄTESTEISTÄ VASTAAVIEN TEKNISTEN TUTKIMUSLAITOSTEN SEKÄ HALLINNOLLISTEN YKSIKÖIDEN NIMET JA OSOITTEET
- 11.1 Tätä sääntöä soveltavien sopimuksen sopimuspuolten on ilmoitettava Yhdistyneiden Kansakuntien sihteeristölle hyväksyntätiestien suorittamisesta vastaavien teknisten tutkimuslaitosten sekä niiden hallinnollisten yksiköiden nimet ja osoitteet, jotka myöntävät hyväksynnät ja joille toimitetaan lomakkeet todistukseksi muissa maissa myönnettystä hyväksynnästä tai hyväksynnän laajentamisesta, epäämisestä tai peruuttamisesta.
12. VOIMAANTULOMÄÄRÄYKSET
- 12.1 Tämän säännön voimaantulopäivämäärän jälkeen tätä sääntöä soveltavat sopimuspuolet eivät saa
- a) evätä tähän sääntöön perustuvaa rengastyypin ECE-hyväksyntää tai
- b) kieltää renkaan myyntiä tai käyttöönottoa,

jos rengas kuuluu tämän säännön soveltamisalaan ja täyttää tämän säännön vaatimukset.

- 12.2 Tätä sääntöä soveltavien sopimuspuolten on 4. elokuuta 2003 lähtien evättävä rengastyypin kansallinen hyväksyntä, jos rengas kuuluu tämän säännön soveltamisalaan eikä täytä tämän säännön vaatimuksia.
- 12.3 Tätä sääntöä renkaiden märkäpidon osalta soveltavat sopimuspuolet saavat 24 kuukauden kuluttua muutossarjan 01 voimaantulosta myöntää hyväksyntöjä vain, jos rengastyypin, jolle hyväksyntää haetaan, täyttää tämän säännön vaatimukset sellaisina kuin ne ovat muutettuina muutossarjalla 01.
- 12.4 Tätä sääntöä soveltavien sopimuspuolten on jäljempänä esitettävistä päivämääristä lähtien kieltävä sellaisen renkaan myynti tai käyttöönotto, joka kuuluu tämän säännön soveltamisalaan ja joka ei täytä tämän säännön vaatimuksia.

C1-luokan renkaat, joiden poikkileikkauksen leveys on enintään 185 1. lokakuuta 2009

C1-luokan renkaat, joiden poikkileikkauksen leveys on yli 185 ja enintään 215 1. lokakuuta 2010

C1-luokan renkaat, joiden poikkileikkauksen leveys on yli 215 1. lokakuuta 2011

C2- ja C3-luokan renkaat 1. lokakuuta 2009

Ennen kyseisiä päivämääriä tätä sääntöä soveltavat sopimuspuolet eivät saa asettaa tämän säännön soveltamisalaan kuuluvan vararenkaan myynnin tai käyttöönoton edellytykseksi, että se täyttää tämän säännön vaatimukset.

LIITE 1

Säännön nro 117 mukainen

ILMOITUS

(Enimmäiskoko: A4 (210 × 297 mm))

Myöntäjä: Viranomaisen nimi:

.....

rengastyypin ⁽²⁾: HYVÄKSYNNÄN MYÖNTÄMISESTÄ
 HYVÄKSYNNÄN LAAJENTAMISESTA
 HYVÄKSYNNÄN EPÄÄMISESTÄ
 HYVÄKSYNNÄN PERUUTTAMISESTA
 TUOTANNON LOPETTAMISESTA

vierintämelun ja märkäpidon osalta

Hyväksyntänumero Laajennuksen numero

1. Valmistajan nimi ja osoite (osoitteet):
2. Tarvittaessa valmistajan edustajan nimi ja osoite:
3. Rengastyypin rengasluokka ja käyttöluokka:
4. Rengastyypin tuotemerkki (tuotemerkit) ja/tai kaupp nimi (kauppanimet):
5. Hyväksynnän myöntämiseen tai vaatimustenmukaisuuden varmistamiseen hyväksytty tekninen tutkimuslaitos ja tarvittaessa testauslaboratorio:
6. Edustavan rengaskoon melutaso, ks. säännössä nro 117 oleva 2.5 kohta, liitteen 3 lisäyksessä olevan testausselosteen 7 kohdan mukaisesti: dB(A) vertailunopeudella 70/80 km/h ⁽²⁾
7. Edustavan rengaskoon märkäpito, ks. säännössä nro 117 oleva 2.5 kohta, liitteen 5 lisäyksessä olevan testausselosteen 7 kohdan mukaisesti: (G) ajoneuvo- tai perävaunun menetelmällä ⁽²⁾
8. Kyseisen laitoksen antaman testausselosteen numero:
9. Kyseisen laitoksen antaman testausselosteen päiväs:
10. Laajentamisen syy(t) (tarvittaessa):
11. Mahdolliset huomautukset:
12. Paikka:
13. Päiväys:

14. Allekirjoitus:
15. Tähän ilmoitukseen on liitetty seuraavat asiakirjat:
- 15.1. Luettelo hyväksynnän myöntäneen viranomaisen haltuun annetuista hyväksyntäasiakirjoista, jotka ovat pyynnöstä saatavissa.
- 15.2. Luettelo kulutuspinnoista: Kunkin tavaramerkin tai tuotemerkin ja kaupanimen osalta esitetään luettelo renkaiden kokomerkinnoista siten, että C1-luokan renkaihin lisätään merkintä "REINFORCED" (tai "EXTRA LOAD") tai talvirenkaiden nopeustunnus, jos tämän säännön 3.1 kohdassa niin vaaditaan.
-

(¹) Hyväksynnän myöntäneen/laajentaneen/evänneen/peruuttaneen maan tunnusnumero (ks. säännössä olevat hyväksyntää koskevat määräykset).

(²) Tarpeeton yliviivataan.

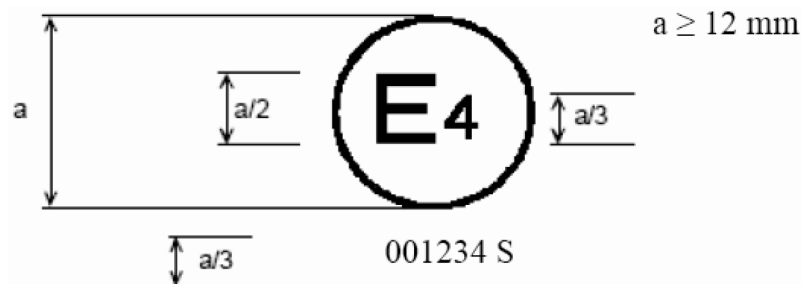
LIITE 2

HYVÄKSYNTÄMERKIT

(ks. säännön 5.4 kohta)

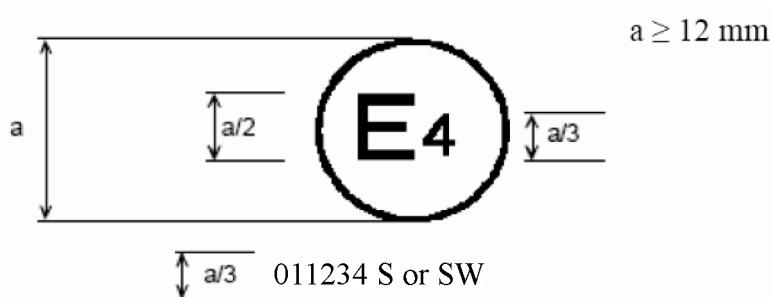
Säännön nro 117 mukaiset hyväksyntämerkit

ESIMERKKI 1

Yllä olevasta ilmarenkaaseen kiinnitetystä hyväksyntämerkistä käy ilmi, että kyseinen rengas on hyväksytty Alankomaissa (E4) säännön nro 117 mukaisesti (vain merkintä S (vierintämelu)) hyväksyntänumerolla 001234. Hyväksyntänumeron kaksi ensimmäistä merkkiä (00) osoittavat, että hyväksyntä on myönnetty tämän säännön vaatimusten mukaisesti säännön alkuperäisessä muodossa.

ESIMERKKI 2

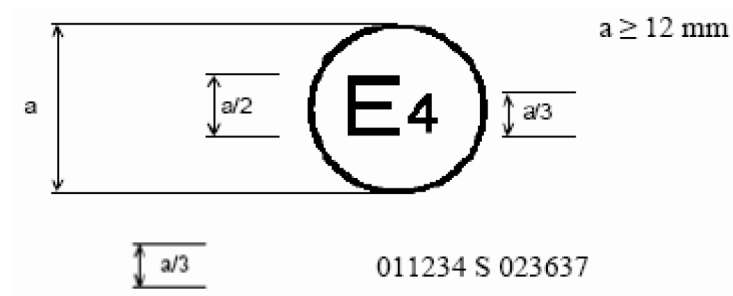

Yllä olevasta hyväksyntämerkistä käy ilmi, että kyseinen rengas on hyväksytty Alankomaissa (E4) säännön nro 117 mukaisesti (merkintä S (vierintämelu) tai merkinnät S (vierintämelu) ja W (märkäpito)) hyväksyntänumerolla 011234. Merkistä ilmenee, että hyväksyntä koskee joko vierintämelua tai vierintämelua ja märkäpitoa. Hyväksyntänumeron kaksi merkkiä numeroa (01) osoittavat, että hyväksyntä on myönnetty muutossarjan 01 vaatimusten mukaisesti.

Lisäys 1

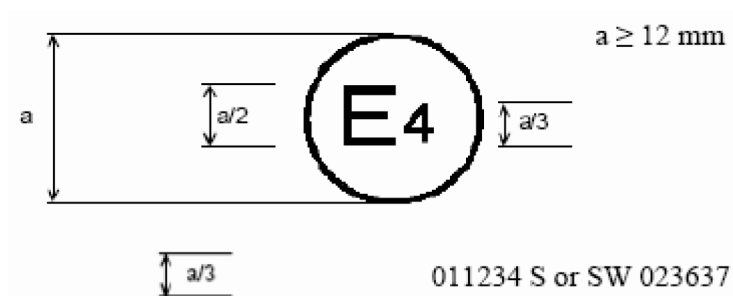
Säännön nro 117 mukainen hyväksyntä yhdessä säännön nro 30 tai 54 mukaisen hyväksynnän kanssa ⁽¹⁾

ESIMERKKI 1

Yllä olevasta hyväksyntämerkistä käy ilmi, että kyseinen rengas on hyväksytty Alankomaissa (E4) säännön nro 117 mukaisesti (merkintä S (vierintämelu)) hyväksyntänumerolla 011234 ja säännön nro 30 mukaisesti hyväksyntänumerolla 023637. Hyväksyntänumeron kaksi ensimmäistä merkkiä (01) osoittavat, että hyväksyntä on myönnetty muutossarjan 01 mukaisesti, mutta sääntöön nro 30 on sisällytetty muutossarja 02.

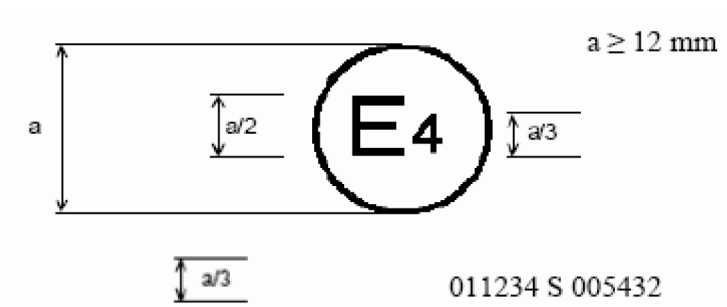
ESIMERKKI 2

Yllä olevasta hyväksyntämerkistä käy ilmi, että kyseinen rengas on hyväksytty Alankomaissa (E4) säännön nro 117 mukaisesti (merkintä S (vierintämelu) tai SW (vierintämelu ja märkäpito)) hyväksyntänumerolla 011234 ja säännön nro 30 mukaisesti hyväksyntänumerolla 023637. Hyväksyntänumeron kaksi ensimmäistä merkkiä (01) osoittavat, että hyväksyntä on myönnetty muutossarjan 01 mukaisesti, mutta sääntöön nro 30 on sisällytetty muutossarja 02.

⁽¹⁾ Säännön nro 54 soveltamisalaan kuuluvien renkaiden hyväksymiseen säännön nro 117 mukaisesti ei tällä hetkellä sisälly märkäpitoa koskevia vaatimuksia.

ESIMERKKI 3

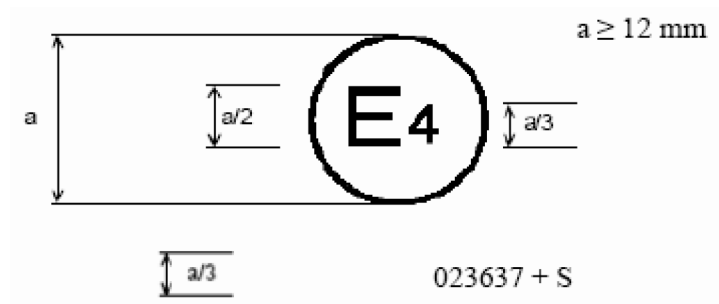

Yllä olevasta hyväksyntämerkistä käy ilmi, että kyseinen rengas on hyväksytty Alankomaissa (E4) säännön nro 117 ja muutossarjan 01 mukaisesti hyväksyntänumerolla 011234 (ainoastaan merkintä S) ja säännön nro 54 mukaisesti. Merkinnästä ilmenee, että hyväksyntä koskee ainoastaan vierintämelua (S), sillä säännön nro 54 soveltamisalaan kuuluvia renkaita ei voida hyväksyä märkäpidon osalta. Säännön nro 117 mukaisen hyväksyntänumeron kaksi ensimmäistä numeroa (01) yhdessä S-tunnuksen kanssa kertovat, että ensimmäinen hyväksyntä on myönnetty säännön nro 117 muutossarjan 01 mukaisesti. Säännön nro 54 osalta kaksi ensimmäistä merkkiä (00) kertovat, että sääntö on alkuperäisessä muodossaan.

Lisäys 2

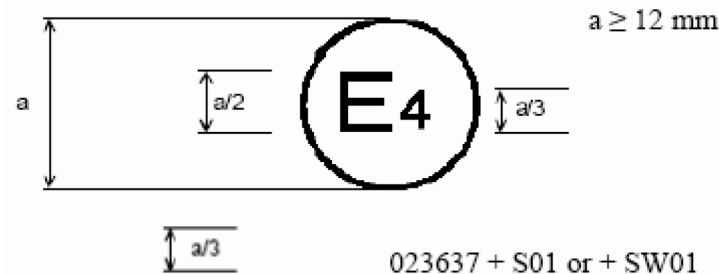
Laajennukset sääntöjen nro 117, 30 tai 54 mukaisesti myönnettyjen hyväksyntöjen yhdistämiseksi ⁽¹⁾

ESIMERKKI 1

Yllä olevasta hyväksyntämerkistä käy ilmi, että kyseinen rengas on alun perin hyväksytty Alankomaissa (E4) säännön nro 30 ja muutossarjan 02 mukaisesti hyväksyntänumerolla 023637. Merkintä + S (vierintämelu) kertoo, että hyväksyntää on laajennettu koskemaan sääntöä nro 117. Hyväksyntänumeron kaksi ensimmäistä merkkiä (02) osoittavat, että hyväksyntä on myönnetty säännön nro 30 muutossarjan 02 mukaisesti. Plusmerkistä (+) ilmenee, että ensimmäinen hyväksyntä on myönnetty säännön nro 30 mukaisesti ja hyväksyntää on laajennettu kattamaan säännön nro 117 nojalla myönnetty hyväksynnät.

ESIMERKKI 2

Yllä olevasta hyväksyntämerkistä käy ilmi, että kyseinen rengas on alun perin hyväksytty Alankomaissa (E4) säännön nro 30 ja muutossarjan 02 mukaisesti hyväksyntänumerolla 023637. Merkistä ilmenee, että hyväksyntä koskee joko vierintämelua (S) tai vierintämelua (S) ja märkäpitoa (W). Tunnuksesta S tai SW ja sitä seuraavasta luvusta (01) ilmenee, että hyväksyntää on laajennettu kattamaan sääntö 117 ja siihen sisältyvä muutossarja 01. Hyväksyntänumeron kaksi ensimmäistä numeroa (02) osoittavat, että hyväksyntä on myönnetty säännön nro 30 muutossarjan 02 vaatimusten mukaisesti. Plusmerkistä (+) ilmenee, että ensimmäinen hyväksyntä on myönnetty säännön nro 30 mukaisesti ja hyväksyntää on laajennettu kattamaan säännön nro 117 nojalla myönnettyt hyväksynnät.

⁽¹⁾ Säännön nro 54 soveltamisalaan kuuluvien renkaiden hyväksymiseen säännön nro 117 mukaisesti ei tällä hetkellä sisälly märkäpitoa koskevia vaatimuksia.

LIITE 3

VAIHDE VAPAALLA -TESTAUSMENETELMÄ RENKAIDEN VIERINTÄMELUN MITTAAMISEKSI

0. JOHDANTO

Tässä menettelyssä eritellään mittausvälineet, -olosuhteet ja -menetelmä, jotta voitaisiin mitata testiajoneuvon asennetun rengassarjan melutaso ajoneuvon liikkessa määrättyllä tien pinnalla. Suurin äänenpaineen taso mitataan etäällä sijaitsevilla ("remote-field") mikrofoneilla ajoneuvon kulkiessa vaihde vapaalla; vertailunopeuden lopputulos saadaan lineaarisella regressioanalyysillä. Kyseisiä testaustuloksia ei voi verrata vierintämeluun, joka on mitattu kiihdytyksen aikana tai jarruttamalla vauhtia hidastettaessa.

1. MITTAUSVÄLINEET

1.1. Akustinen mittaus

Melutason mittarin tai vastaavan mittauslaitteen, myös valmistajan suositteleman tuulensuojan, on oltava vähintään kansainvälisen sähkötekniikan toimikunnan (IEC) julkaisun 60651:1979/A1:1993 toisessa painoksessa esitettyä tyyppiä 1 edustavia laitteita koskevien vaatimusten mukainen.

Mittaukset on suoritettava käyttämällä taajuuspainotusta A ja aikapainotusta F.

Käytettäessä järjestelmää, jossa A-painotettua äänitasoa seurataan tietyin väliajoin, lukema on otettava enintään 30 ms:n väliajoin.

1.1.1. Kalibrointi

Kunkin mittaustilanteen alussa ja lopussa koko mittausjärjestelmä on tarkastettava äänen kalibrointilaitteella, joka on vähintään kansainvälisen sähkötekniikan toimikunnan julkaisussa 60942:1988 esitetyn luokan 1 vaatimusten mukainen. Kahden peräkkäisen tarkastuksen lukemien välinen erotus saa olla ilman lisäsätöä korkeintaan 0,5 dB. Jos tämä arvo ylittyy, edellisen vaatimukset täyttävän tarkastuksen jälkeen saadut mittaustulokset on jätettävä huomiotta.

1.1.2. Vaatimustenmukaisuus

Kerran vuodessa on tarkistettava, että äänen kalibrointilaitteet täyttää kansainvälisen sähkötekniikan toimikunnan julkaisussa 60942:1988 asetetut vaatimukset. Vähintään kerran kahdessa vuodessa on tarkistettava, että instrumentointijärjestelmä on kansainvälisen sähkötekniikan toimikunnan julkaisun 60651:1979/A1:1993 toisessa painoksessa asetettujen vaatimusten mukainen. Tarkistukset on tehtävä laboratoriossa, joka on hyväksytty suorittamaan asiaa koskevien standardien mukaisia kalibrointeja.

1.1.3. Mikrofonin sijainti

Mikrofoni (tai mikrofonit) on sijoitettava $7,5 \pm 0,05$ metrin etäisyydelle testauspaikan viiteviivasta CC' (kuva 1) $1,2 \pm 0,02$ metrin korkeudelle maanpinnasta. Sen enimmäisherkkyyden akselin on oltava vaakatasossa ja kohtisuoraan ajoneuvon kulkurataa vasten (linja CC').

1.2. Nopeusmittaukset

Ajoneuvon nopeus mitataan välineillä, joiden tarkkuus on ± 1 km/h tai sitä parempi, kun ajoneuvon etureuna on saavuttanut linjan PP' (kuva 1).

1.3. Lämpötilan mittaukset

Ilman sekä testauspinnan lämpötilan mittaukset ovat pakollisia.

Lämpötilan mittauslaitteiden tarkkuuden on oltava ± 1 °C.

1.3.1. Ilman lämpötila

Lämpötila-anturi on sijoitettava esteettömään paikkaan mikrofonin läheisyyteen siten, että se on alttiina ilmavirralle mutta suojattu suoralta auringonpaisteelta. Jälkimmäinen edellytys voidaan toteuttaa millä tahansa varjostavalla suojalla tai vastaavalla laitteella. Anturi on sijoitettava $1,2 \pm 0,1$ metrin korkeudelle testauspinnan tasosta, jotta voidaan minimoida testauspinnan lämpösäteilyn vaikutus, kun ilmavirrat ovat vähäisiä.

1.3.2. Testauspinnan lämpötila

Lämpötila-anturi on sijoitettava paikkaan, jossa lämpötila vastaa pyörien kulku-uralla vallitsevaa lämpötilaa, mutta se ei saa häiritä äänen mittaamista.

Käytettäessä välinettä, jossa on kosketuslämpötila-anturi, pinnan ja anturin väliin on levitettävä lämpöä johtavaa massaa riittävän lämpökosketuksen varmistamiseksi.

Käytettäessä säteilylämpömittaria (pyrometria) korkeus on valittava siten, että mittauskohdan halkaisija on $\geq 0,1$ metriä.

1.4. Tuulimittaus

Laitteella on voitava mitata tuulen nopeus tarkkuudella ± 1 m/s. Tuulen nopeus on mitattava mikrofonin korkeudelta. Tuulen suunta suhteessa ajosuuntaan on kirjattava.

2. MITTAUSOLOSUHTEET

2.1. Testauspaikka

Testauspaikassa on oltava keskiosa, jota ympäröi pääosin tasainen testialue. Mittausalueen on oltava tasainen; testauspinnan on oltava kuiva ja puhdas kaikkia mittauksia tehtäessä. Testauspintaa ei saa jäädyttää keinotekoisesti ennen testausta tai sen aikana.

Testausradalla vapaan äänikentän vaihtelu äänilähteen ja mikrofonin välillä ei saa olla suurempi kuin 1 dB(A). Nämä edellytykset katsotaan täytetyiksi, jos alueella ei ole ääntä heijastavia suuria kohteita, kuten aitoja, kiviä, siltoja tai rakennuksia 50 metrin säteellä mittausalueen keskustasta. Testausradan pinnan ja testauspaikan mittojen on oltava liitteen 4 mukaiset.

Säteiltään vähintään 10 metrin kokoisella keskialueella ei saa olla vitilunta, pitkää ruohoa, irtomaata, tuhkaa tai muuta vastaavaa. Mikrofonin läheisyydessä ei saa olla äänikenttään vaikuttavia esteitä, eikä kukaan saa seistä mikrofonin ja äänilähteen välissä. Mittausten suorittajan ja mittaukseen osallistuvien tarkkailijoiden on asetuttava siten, että he eivät vaikuta mittauslaitteiden lukemiin.

2.2. Sääolosuhteet

Mittauksia ei saa suorittaa huonoissa sääolosuhteissa. On varmistettava, etteivät tuulenpuuskat vääristä mittaus tuloksia. Testausta ei saa tehdä, jos tuulen nopeus on mikrofonin korkeudella suurempi kuin 5 m/s.

Mittauksia ei myöskään saa tehdä, jos ilman lämpötila on alle 5 °C tai yli 40 °C tai jos testauspinnan lämpötila on alle 5 °C tai yli 50 °C.

2.3. Ympäristömelu

2.3.1. Taustamelun (myös tuulen aiheuttaman melun) tason on oltava vähintään 10 dB(A) pienempi kuin mitattu vierintämelu. Mikrofonissa saa käyttää sopivaa tuulensuojaa, jos suojan vaikutus mikrofonin herkyyteen ja suuntausominaisuuksiin otetaan huomioon.

2.3.2. Mittauksia ei oteta huomioon, jos niihin ovat vaikuttaneet äänihuiput, jotka eivät näytä olevan yhteydessä renkaiden yleisen äänitason ominaisuuksiin.

2.4. Testiajoneuvoa koskevat vaatimukset

2.4.1. Yleistä

Testiajoneuvo on moottoriajoneuvo, jossa on neljä yksittäistä rengasta kahdella akselilla.

2.4.2. Ajoneuvon kuormitus

Ajoneuvo on kuormitettava jäljempänä 2.5.2 kohdassa eriteltyjen testirenkaan kuormitusvaatimusten mukaisesti.

2.4.3. Akseliväli

Testirenkailla varustettujen kahden akselin akselivälin on oltava pienempi kuin 3,5 m C1-luokan renkaiden osalta ja pienempi kuin 5 m C2- ja C3-luokan renkaiden osalta.

2.4.4. Toimenpiteet, joilla minimoidaan ajoneuvon vaikutus äänitason mittauksiin

Jotta varmistettaisiin, että ajoneuvon muotoilu ei vaikuta merkittävästi rengasmeluun, vahvistetaan seuraavat vaatimukset ja suositukset.

2.4.4.1. Vaatimukset:

- a) Roiskeläppiä tai muita roiskumista estäviä lisälaitteita ei saa asentaa.
- b) Vanteiden ja renkaiden välittömään läheisyyteen ei saa lisätä tai jättää osia, jotka voivat vaimentaa renkaiden aiheuttamaa melua.
- c) Pyörien suuntauksen (aurauskulman, pyörän kallistuman ja olkatapin kallistuman taaksepäin) on oltava täysin ajoneuvon valmistajan suositusten mukainen.
- d) Pyöräkoteloiden tai alustan alle ei saa asentaa ylimääräistä ääntä absorboivaa materiaalia.
- e) Pyöräntuennan on oltava hyvässä kunnossa siten, ettei maavara pienene tavallisuudesta poikkeavalla tavalla ajoneuvon ollessa kuormittettuna testausvaatimusten mukaisesti. Jos korin tason säätöjärjestelmä on käytettävissä, sen on oltava asennossa, jossa saavutetaan kuormittamattomalle ajoneuvolle ominainen maavara testauksen aikana.

2.4.4.2. Suositukset häiritsevien äänten estämiseksi:

- a) Suositellaan, että osat, jotka saattavat vaikuttaa ajoneuvon taustameluun, poistetaan ajoneuvosta tai niitä muutetaan. Poistot tai muutokset on merkittävä testausselesteeseen.
- b) Testauksen aikana on varmistettava, että jarrut palautuvat asianmukaisesti eivätkä aiheuta jarrumelua.
- c) On varmistettava, että sähkökäyttöiset tuulettimet eivät ole toiminnassa.
- d) Ajoneuvon ikkunoiden ja kattoluukun on oltava suljettuina testauksen aikana.

2.5. Renkaat

2.5.1. Yleistä

Testiajoneuvoon on asennettava neljä samanlaista rengasta. Jos renkaiden kantavuusluku on suurempi kuin 121 eikä rinnakkaanasennuksesta ole merkintää, kaksi tällaista saman tyyppin ja sarjan rengasta on asennettava testiajoneuvon taka-akseliin; etuakseliin on asennettava akselipainoon sopivat renkaat ja niiden urat on tasattava vähimmäisyvytyteen, jotta voidaan minimoida vierintämelun vaikutus ja samalla säilyttää riittävä turvallisuustaso. Talvirenkaat, jotka eräissä sopimusvaltioissa voidaan varustaa kitkaa lisäävillä nastoilla, on testattava ilman kyseistä varustusta. Jos renkailla on erityisiä asennusvaatimuksia, ne on testattava kyseisten vaatimusten mukaisesti (esimerkiksi pyörimissuunta). Renkaiden urien syvyyden on oltava täysimääräinen ennen sisäänajoa.

Renkaat on testattava renkaiden valmistajan hyväksymillä vanteilla.

2.5.2. Renkaiden kuormitukset

Testiajoneuvon kunkin renkaan testikuormituksen Q_t on oltava 50–90 prosenttia viitekuormituksesta Q_r , mutta kaikkien renkaiden keskimääräisen testikuormituksen $Q_{t,avr}$ on oltava 70 ± 5 prosenttia viitekuormituksesta Q_r .

Kaikkien renkaiden osalta viitekuormitus Q_r vastaa renkaan kantavuuslukuun liittyvää suurinta massaa. Jos kantavuusluvussa on kaksi numeroa, joiden välissä on vinoviiva (/), viitataan ensimmäiseen numeroon.

2.5.3. Rengaspaine

Jokaisen testiajoneuvoon asennetun renkaan testipaine P_t , saa olla enintään viitepaineen P_r suuruinen ja sen on sijoitettava seuraavien arvojen välille:

$$P_r \cdot \left(\frac{Q_t}{Q_r} \right)^{1,25} \leq P_t \leq 1,1 P_r \cdot \left(\frac{Q_t}{Q_r} \right)^{1,25}$$

C2- ja C3-luokan renkaissa viitepaine P_r vastaa renkaan sivuun merkittyä paineindeksiä.

C1-luokan renkaiden osalta "tavallisen" renkaan viitepaine P_r on 250 kPa, ja "vahvistetun" renkaan viitepaine P_r on 290 kPa. Vähimmäistestipaineen on oltava $P_t = 150$ kPa.

2.5.4. Testausta edeltävät toimenpiteet

Renkaat olisi "sisäänajettava" ennen testaamista seoskyhmyjen tai muiden valamisprosessista aiheutuvien renkaan kulutus pintakuvion ominaisuuksien poistamiseksi. Tämä edellyttää tavallisesti noin 100 km:n normaaliajtoa tiellä.

Testiajoneuvon asennettujen renkaiden pyörimissuunnan on oltava sama kuin renkaiden sisäänajovaiheessa.

Renkaat on lämmitettävä ennen testaamista käyttämällä niitä testausolosuhteissa.

3. TESTAUSMENETELMÄ

3.1. Yleiset olosuhteet

Kaikkia mittauksia varten ajoneuvoa on ajettava suoraan mittausalueen poikki (AA':sta BB':hen) siten, että ajoneuvon pituussuuntainen keskitaso on mahdollisimman lähellä linjaa CC'.

Kun testiajoneuvon etureuna on saavuttanut linjan AA', vaihde on oltava vaihdettuna vapaalle ja moottori sammutettuna. Jos testiajoneuvo aiheuttaa epätavallista melua (esimerkiksi tuuletin, itsesytytys) mittauksen aikana, testiä ei oteta huomioon.

3.2. Mittausten luonne ja lukumäärä

A-painotettuina desibeleinä (dB(A)) ilmaistava enimmäismelutaso mitataan ensimmäisen kymmenyssijan tarkkuudella ajoneuvon kulkiessa vaihde vapaalla linjalta AA' linjaan BB' (kuva 1 – ajoneuvon etureuna linjalla AA', ajoneuvon takareuna linjalla BB'). Kyseinen arvo on mittaustulos.

Testiajoneuvon molemmilla puolilla tehdään vähintään neljä mittausta siten, että testinopeus on pienempi kuin 4.1 kohdassa annettu viitenopeus, ja vähintään neljä mittausta siten, että testinopeus on suurempi kuin viitenopeus. Nopeuksien on jakauduttava suurin piirtein tasaisesti koko 3.3 kohdassa eritellyllä nopeusalueella.

3.3. Testinopeudet

Testiajoneuvon nopeuden on oltava:

- a) 70–90 km/h C1- ja C2-luokan renkaiden osalta,
- b) 60–80 km/h C3-luokan renkaiden osalta.

4. TULOSTEN TULKINTA

Mittausta ei hyväksytä, jos arvot poikkeavat toisistaan epätavallisen paljon (ks. tämän liitteen 2.3.2 kohta).

4.1. Testituloksen määrittäminen

Lopullisen tuloksen määrittämisessä käytettävä viitenopeus V_{ref} on:

- a) 80 km/h C1- ja C2-luokan renkaiden osalta,
- b) 70 km/h C3-luokan renkaisen osalta.

4.2. Vierintämelumittausten regressioanalyysi

Vierintämelun taso L_R desibeleinä dB(A) määritetään regressioanalyysillä seuraavasti:

$$L_R = \bar{L} - a \cdot \bar{v}$$

jossa:

\bar{L} on desibeleinä dB(A) mitattujen vierintämelutasojen L_i keskiarvo:

$$\bar{L} = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n L_i$$

n kun n on mittausten lukumäärä ($n \geq 16$),

\bar{v} on logaritmisten nopeuksien V_i keskiarvo:

$$\bar{v} = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n v_i \text{ kun } v_i = \lg(V_i/V_{ref})$$

a on regressiosuoran kulmakerroin desibeleinä dB(A):

$$a = \frac{\sum_{i=1}^n (v_i - \bar{v})(L_i - \bar{L})}{\sum_{i=1}^n (v_i - \bar{v})^2}$$

4.3. Lämpötilan oikaisu

C1- ja C2-luokan renkaiden osalta lopullinen tulos normalisoidaan testauspinnan viitelämpötilan ϑ_{ref} mukaisesti oikaisemalla lämpötila seuraavasti:

$$L_R(\vartheta_{ref}) = L_R(\vartheta) + K(\vartheta_{ref} - \vartheta)$$

jossa: ϑ = mitattu testauspinnan lämpötila,
 ϑ_{ref} = 20 °C,

C1-luokan renkaiden osalta kerroin K on -0,03 dB(A)/°C, kun $\vartheta > \vartheta_{ref}$ ja -0,06 dB(A)/°C kun $\vartheta < \vartheta_{ref}$.

C2-luokan renkaiden osalta kerroin K on -0,02 dB(A)/°C.

Jos mitattu testauspinnan lämpötila ei muutu enempää kuin 5 °C kaikissa mittauksissa, jotka ovat tarpeen yhden rengassarjan melutason määrittämiseksi, lämpötilan oikaisu voidaan tehdä ainoastaan viimeisen raportoidun vierintämelutason osalta siten kuin edellä on esitetty käyttäen mitattujen lämpötilojen aritmeettista keskiarvoa. Muutoin kukin mitattu äänitaso L_i on oikaistava käyttäen äänimittauksen aikana vallinnutta lämpötilaa.

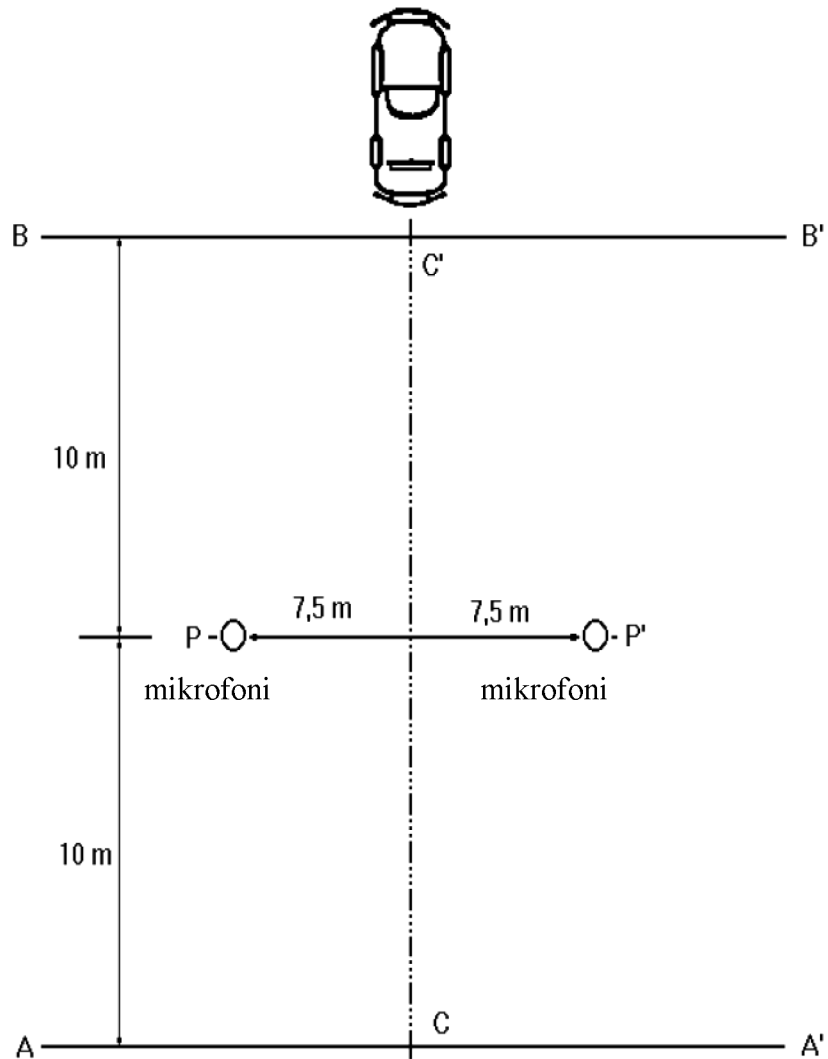
Lämpötilaa ei oikaista C3-luokan renkaiden osalta.

4.4. Jotta mittausvälineiden poikkeamat otettaisiin huomioon, edellä 4.3 kohdan mukaisesti määritetyistä tuloksista vähennetään 1 dB(A).

4.5. Lopullinen tulos eli vierintämelun taso $L_R(\vartheta_{ref})$ desibeleinä dB(A), kun lämpötila on oikaistu, pyöristetään lähimpään alempaan kokonaisluvun arvoon.

Kuva 1

Mikrofonien paikat mittausta suoritettaessa

Lisäys

Testausseoste

OSA 1 – SELOSTE

1. Tyypin hyväksyntäviranomainen tai tekninen tutkimuslaitos:
2. Hakijan nimi ja osoite:
3. Testausseosteen nro:
4. Valmistaja ja tuotemerkki tai kaupp nimi:
5. Rengasluokka (C1, C2 tai C3):
6. Käyttöluokka:
7. Äänitaso liitteessä 3 olevien 4.4 ja 4.5 kohdan mukaisesti: dB(A) vertailunopeudella 70/80 km/h ⁽¹⁾
8. Huomautuksia (jos sellaisia on):
9. Päiväys:
10. Allekirjoitus:

OSA 2 – TESTITIEDOT

1. Testin päivämäärä:
2. Testijoneuvo (merkki, malli, vuosi, muutokset jne.):
- 2.1. Testijoneuvon akseliväli: mm
3. Testausradan sijainti:
- 3.1. Radan ISO 10844:1994 -standardin mukaisen sertifiointin päivämäärä:
- 3.2. Myöntäjä:
- 3.3. Sertifiointimenetelmä:
4. Rengastestin tiedot:
- 4.1. Renkaan kokomerkintä:
- 4.2. Renkaan huoltokuvaus:
- 4.3. Viitepaine: kPa
- 4.4. Testitiedot

	Vasen eturengas	Oikea eturengas	Vasen takarengas	Oikea takarengas
Testausmassa (kg)				
Renkaan kantavuusluku (%)				
Rengaspaine (kylmä) (kPa)				

4.5. Testausvanteen leveyden koodi:

4.6. Lämpötilan mittausanturin tyyppi:

5. Pätevät testitulokset:

Testin nro	Testinopeus km/h	Ajosuunta	Äänitaso vasen (2) mitattu dB(A)	Äänitaso oikea (2) mitattu dB(A)	Ilman lämpötila °C	Radan lämpötila °C	Äänitaso vasen (2) lämpötila- laoikaistu dB(A)	Äänitaso oikea (2) lämpötila- laoikaistu dB(A)	Huomau- tuksia
1									
2									
3									
4									
5									
6									
7									
8									

5.1. Regressiosuoran kulmakerroin:

5.2. Äänitaso liitteessä 3 olevan 4.3 kohdan mukaisen lämpötilaoikaisun jälkeen: dB(A)

(1) Tarpeeton yliviivataan.

(2) Suhteessa ajoneuvoon.

LIITE 4

TESTIPAIKKAA KOSKEVAT VAATIMUKSET

1. JOHDANTO

Tässä liitteessä esitetään testiradan fyysisiin ominaisuuksiin ja testiradan pinnoittamiseen liittyvät vaatimukset. Näissä standardiin ⁽¹⁾ perustuvissa vaatimuksissa kuvataan vaaditut fyysiset ominaisuudet sekä niiden testausmenetelmät.

2. VAADITUT PINNAN OMINAISUUDET

Pintaa pidetään standardin mukaisena, jos sen rakenne ja tyhjätila tai äänen absorptiokerroin on mitattu ja täyttää kaikki 2.1–2.4 kohdassa esitetyt vaatimukset ja jos suunnitelluvaatimukset on täytetty (3.2 kohta).

2.1. Tyhjätila tiivistyksen jälkeen

Tyhjätila (VC) testiradan pinnoiteseikoituksessa ei saa olla suurempi kuin 8 %. Mittausmenetelmän osalta katso 4.1 kohta.

2.2. Äänen absorptiokerroin

Jos pinta ei täytä vaatimuksia tyhjätilan osalta, se on hyväksyttävä vain, jos äänen absorptiokerroin α on $\leq 0,10$. Mittausmenetelmän osalta katso 4.2 kohta. Edellä 2.1 ja 2.2 kohdan vaatimukset täyttyvät myös, jos vain äänen absorptio on mitattu ja sen on todettu olevan $\alpha \leq 0,10$.

Huom. Merkityksellisin ominaisuus on äänen absorptio, vaikka tyhjätila tiivistyksen jälkeen on tienrakentajille tutumpi ominaisuus. Äänen absorptio on kuitenkin mitattava vain, jos pinta ei ole tyhjätilaa koskevien vaatimusten mukainen. Tämä on perusteltua siksi, että tyhjätilaan liittyy sekä mittauksen että merkityksen kannalta suurehkoja epävarmuuksia ja joitakin pintoja saatetaan erheellisesti hylätä ainoastaan tyhjätilamittausten perusteella.

2.3. Pintakarkeuden syvyys

Tilavuusmittaria käyttäen mitatun (ks. 4.3 kohta) pintakarkeuden syvyyden (TD) on oltava:

$$TD \geq 0,4 \text{ mm}$$

2.4. Pinnan tasalaatuisuus

On tehtävä kaikki mahdollinen, jotta pinta saadaan mahdollisimman tasalaatuisiksi testialueen sisäpuolella. Tämä koskee pintakarkeutta ja tyhjätilaa, mutta on myös huomattava, että jos jyräys on tehokkaampaa tietyissä paikoissa kuin muualla, pintakarkeus saattaa olla paikoin erilaista ja tasalaatuisuuden puuttuessa voi myös syntyä kuoppia.

2.5. Testausjakso

Sen tarkastamiseksi, että pinta jatkuvasti täyttää tämän standardin mukaiset vaatimukset pintakarkeuden, tyhjätilan tai äänen absorption osalta, pinta on tarkastettava säännöllisesti seuraavin väliajoin:

(a) Tyhjätilan (VC) ja äänen absorption (α) osalta:

Kun pinta on uusi:

Jos pinta uutena täyttää vaatimukset, muita säännöllisiä testejä ei tarvita. Jos pinta ei uutena täytä vaatimuksia, se voi täyttää ne myöhemmin, koska pinnat yleensä aikaa myöten tukkeutuvat ja tiivistyvät.

⁽¹⁾ ISO 10844:1994.

(b) Pintakarkeuden syvyyden (TD) osalta:

Kun pinta on uusi:

Kun melutesti alkaa (*Huom.*: aikaisintaan neljä viikkoa rakentamisen jälkeen);

tämän jälkeen aina 12 kuukauden välein.

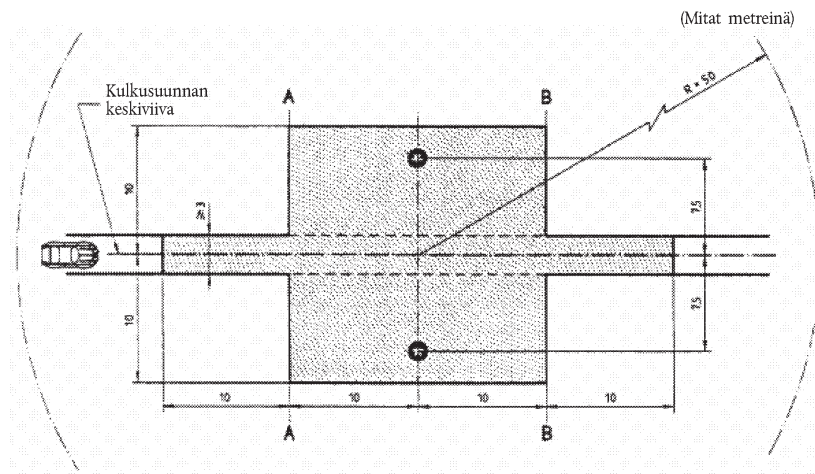
3. TESTIPINNAN SUUNNITTELU

3.1. Alue

Testirataa suunniteltaessa on vähimmäisvaatimuksena varmistaa, että testirata eli alue, jonka ajoneuvot ylittävät testin aikana, on päällystetty erityisellä testipinnoitteella, ja siinä on asianmukaiset reuna-alueet turvallista ja sujuvaa ajoa varten. Tämä edellyttää, että radan leveys on vähintään 3 m ja pituus ylittää linjat AA ja BB vähintään 10 metrillä molemmissa päissä. Kuvassa 1 esitetään asianmukainen testauspaikka ja osoitetaan vähimmäisalue, joka on koneellisesti päällystettävä erityisellä testipinnoitteella ja tiivistettävä. Liitteessä 3 olevan 3.2 kohdan mukaisesti mittaukset on tehtävä ajoneuvon kummaltakin puolelta. Tämä voidaan toteuttaa joko niin, että mitataan kahdella mikrofonilla (yksi radan kummallakin puolella) ja ajetaan yhteen suuntaan, tai niin, että mitataan ainoastaan yhdellä mikrofonilla, joka on radan jommallakummalla puolella, ja ajetaan ajoneuvoa molempiin suuntiin. Jos käytetään jälkimmäistä menetelmää, radan senpuoleiselle pinnalle, jolla ei ole mikrofonia, ei ole asetettu vaatimuksia.

Kuva 1

Testipintaa koskevat vähimmäisvaatimukset. Varjostettua osaa kutsutaan ”testialueeksi”

- Selitykset
- Testitiepinnoitteella päällystetty vähimmäisalue, eli testialue
 - Mikrofoni (korkeus 1,2 m)

Huom. Tällä säteellä ei saa olla suuria esineitä, joista aiheutuu huomattavaa akustista heijastumaa.

3.2. Pinnan suunnittelu ja valmistelu

3.2.1. Pinnan vähimmäisvaatimukset

Testipinnan on täytettävä seuraavat neljä vaatimusta:

3.2.1.1. Sen on oltava tiivistä asfalttibetonia.

3.2.1.2. Sepelin suurimman koon on oltava 8 mm (toleranssit sallitaan 6,3 ja 10 mm välillä).

3.2.1.3. Kulutuskerroksen paksuuden on oltava ≥ 30 mm.

3.2.1.4. Sideaineen on oltava suoraan imeytettyä, muuttumatonta bitumilajiketta.

3.2.2. Suunnitteluohjeet

Kiviaineksen rakeisuuskäyrä, jolla saavutetaan toivotut ominaisuudet, esitetään kuvassa 2. Sen tarkoituksena on toimia ohjeena testipinnan rakentajalle. Lisäksi taulukossa 1 on tiettyjä yleisohjeita tarvittavan pintakarkeuden ja kestävyuden aikaansaamiseksi. Rakeisuuskäyrä koostuu seuraavasta kaavasta:

$$P \text{ (läpikulkeutuvuusprosentti)} = 100 \cdot (d/d_{\max})^{1/2}$$

jossa:

d = seulan neliömäisen silmän koko millimetreinä,

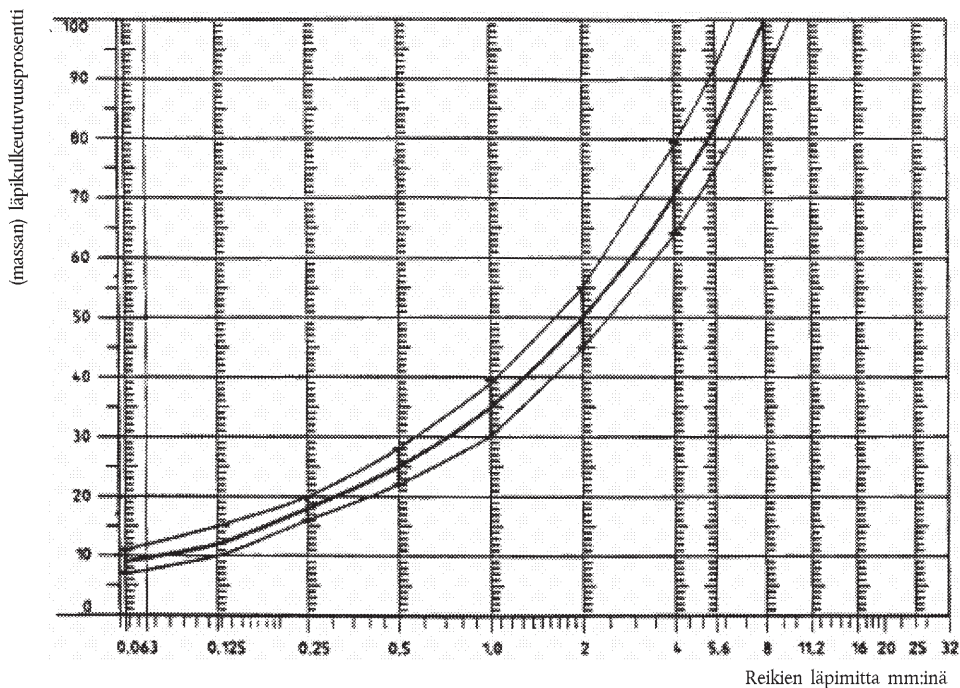
d_{\max} = 8 mm keskimmaiselle käyrälle,

10 mm alemmalle toleranssikäyrälle,

6,3 mm ylemmälle toleranssikäyrälle.

Kuva 2

Kiviaineksen rakeisuuskäyrä asfaltiseoksessa toleranssineen

Edellisen lisäksi annetaan seuraavat suositukset:

- Hiekkaosassa ($0,063 \text{ mm} < \text{seulan reikien mitta} < 2 \text{ mm}$) saa olla enintään 55 % luonnonhiekkää, ja siinä on oltava vähintään 45 % rouhittua hiekkaa.
- Pohjan ja alusrakenteen avulla on saatava aikaan parhaiden tienrakennusperiaatteiden mukainen hyvä stabiilius ja tasaisuus.
- Kiviainekset on murskattava (100 % murskattuja osia) ja niiden on oltava sellaista raaka-ainetta, joka kestää hyvin murskausta.

- (d) Sekoituksessa käytettävät kiviainekset on pestävä.
- (e) Pinnalle ei saa lisätä lisäkiviaineita.
- (f) Sideaineen PEN-arvona ilmaistun kovuuden on oltava 40–60, 60–80 tai jopa 80–100 kyseessä olevan maan ilmastollisista olosuhteista riippuen. Sääntönä on, että on käytettävä niin kovaa sideainetta kuin mahdollista edellyttäen, että tämä on tavanmukainen käytäntö.
- (g) Seoksen lämpötila ennen jyräystä on valittava niin, että jyräyksen tuloksena saadaan vaadittu tyhjätila. Edellä 2.1–2.4 kohdassa esitettyjen vaatimusten täyttymiseen ja vaaditun tiiviyden saavuttamiseen vaikuttavat seoksen asianmukaisen lämpötilan lisäksi myös jyräyskertojen määrä ja jyräysajoneuvon valinta.

Taulukko 1

Suunnitteluohjeita

	Tavoitearvot		Toleranssit
	suhteessa seoksen kokonaisuuteen	suhteessa kiviaineksen massa	
Kiviainesten massat seulassa neliömäiset aukot (SM) > 2 mm	47,6 %	50,5 %	± 5
Hiekan massa 0,063 < SM < 2 mm	38,0 %	40,2 %	± 5
Täyteaineen massa SM < 0,063 mm	8,8 %	9,3 %	± 5
Sideaineen (bitumin) massa	5,8 %	määrittelemättä	± 0,5
Kiviainesten maksimikoko	8 mm		6,3–10
Sideaineen kovuus	(ks. 3.2.2. (f) kohta)		
Kiillottuvuus	> 50		
Kompaktisuus suhteessa MARSHALL-kompaktisuuteen	98 %		

4. TESTAUSMENETELMÄ

4.1. Tyhjätilan mittaaminen

Tämän mittauksen suorittamiseksi radasta on otettava porausnäytteitä vähintään neljästä eri kohdasta tasaisin välein testialueelta linjojen AA ja BB väliltä (ks. kuva 1). Tasalaatuisuuden varmistamiseksi ja epätasaisuuden välttämiseksi porausnäytteitä ei saisi ottaa itse ajourista, vaan niiden läheisyydestä. Kaksi porausnäytettä (vähintään) olisi otettava ajourien läheisyydestä ja (vähintään) yksi porausnäyte olisi otettava suunnilleen ajourien ja kunkin mikrofonin sijaintipaikan puoliväliltä.

Jos on syytä epäillä, että tasalaatuisuusvaatimus ei täyty (ks. 2.4 kohta), porausnäytteet on otettava useammasta paikasta testialueella.

Tyhjätila tiivistyksen jälkeen on määritettävä jokaisesta porausnäytteestä. Sitten on laskettava porausnäytteiden keskiarvo ja verrattava saatua arvoa 2.1 kohdan vaatimukseen. Lisäksi yhdenkään porausnäytteen tyhjätila ei saa olla suurempi kuin 10 %.

Tienpinnan rakentajan on otettava huomioon ongelma, joka saattaa ilmetä, kun testialuetta lämmitetään putkilla tai sähköjohdoilla ja porausnäytteet otetaan tältä alueelta. Asennukset on suunniteltava huolella myöhempiä lisäporausnäytteitä ajatellen. On suositeltavaa jättää joitakin noin 200 mm × 300 mm suuruisia alueita ilman johtoja tai putkia tai sijoittaa jälkimmäiset tarpeeksi syväälle, etteivät ne vahingoitu pintakerroksesta otettavien porausnäytteiden yhteydessä.

4.2. Äänen absorptiokerroin

Äänen absorptiokerroin (tavanomainen ilmaantuvuus) on mitattava impedanssiputkimenetelmällä käyttäen menettelyä, joka esitetään standardissa ISO 10534-1:1996 tai ISO 10534-2:1998.

Testinäytteisiin on sovellettava samoja vaatimuksia kuin tyhjätilan mittauksessa (ks. 4.1 kohta). Äänen absorptio on mitattava 400–800 Hz:n ja 800–1 600 Hz:n alueilla (vähintään terssin keskitajuuksilla) ja suurimmat arvot on kirjattava molemmilta taajuusalueilta. Sitten jokaisen testinäytteen arvoista lasketaan keskiarvo lopputuloksen saamiseksi.

4.3. Makrokarkeuden mitta

Tämän standardin mukaisesti makrokarkeuden mitta on tehtävä vähintään kymmenestä paikasta tasaisin välein ajourilta koko testiradan alueelta ja keskiarvo on mitattava ja verrattava sitä tarkoitettuun makrokarkeuden vähimmäisyyteen. Menetelmän kuvauksen osalta ks. standardi ISO 10844:1994.

5. AJALLINEN STABILITEETTI JA KUNNOSSAPITO

5.1. Ajan vaikutus

Kuten monilla muillakin pinnoilla, voidaan testipinnalta mitattavan vierintämelun odottaa lisääntyvän jonkin verran rakentamista seuraavien 6–12 kuukauden ajan.

Pinta saavuttaa vaaditut ominaisuudet aikaisintaan neljä viikkoa rakentamisen jälkeen. Ajan vaikutus kuorma-autojen aiheuttamaan meluun on yleensä pienempi kuin henkilöautojen aiheuttamaan meluun.

Ajallinen stabiliteetti määräytyy ennen kaikkea pinnalla liikkuvien ajoneuvojen aiheuttaman hioutumisen ja tiivistymisen kautta. Pinta on tarkastettava säännöllisesti 2.5 kohdassa tarkoitettulla tavalla.

5.2. Pinnan kunnossapito

Irtokivet ja pöly, jotka saattavat huomattavasti vähentää tehokasta pintakarkeutta, on poistettava pinnalta. Talvi-ilman maissa käytetään joskus suolaa jään sulattamiseen. Suola voi muuttaa pintaa tilapäisesti tai jopa pysyvästi lisäten samalla melua. Suolaamista ei siis suositella.

5.3. Testialueen uudelleenpäällystäminen

Jos testirataa on korjattava, on yleensä tarpeen päällystää uudestaan ainoastaan ajokaista (3 m leveä kuvassa 1), jolla ajoneuvot liikkuvat, jos testialue kaistan ulkopuolella täytti tyhjätilan tai äänen absorption vaatimukset sitä mitattaessa.

6. PINTAAN JA SEN TESTAUKSEEN LIITTYVÄT ASIAKIRJAT

6.1. Testipintaan liittyvät asiakirjat

Seuraavat tiedot on ilmoitettava testipintaa kuvaavassa asiakirjassa:

6.1.1. testiradan sijainti;

6.1.2. sideaineen tyyppi ja kestävyys, kiviaineksen tyyppi, betonin teoreettinen suurin tiheys (DR), kulutuskerroksen paksuus ja testiradasta otetuista porausnäytteistä määritelty rakeisuuskäyrä;

6.1.3. tiivistysmenetelmä (esim. jyrän tyyppi ja massa, ajokertojen määrä);

6.1.4. sekoituksen lämpötila, ympäröivän ilman lämpötila ja tuulen nopeus pinnan rakentamisen aikana;

6.1.5. pinnan rakennuspäivämäärä ja urakoitsijan nimi;

6.1.6. kaikkien testien tai vähintään viimeisimmän testin tulokset, joissa on oltava:

6.1.6.1. tyhjätila tiivistyksen jälkeen kustakin porausnäytteestä;

- 6.1.6.2. ne testialueen kohdat, joista porausnäytteet tyhjätilan mittausta varten on otettu;
- 6.1.6.3. jokaisen porausnäytteen äänen absorptiokerroin (jos se on mitattu). Tarkennettava tulokset erikseen jokaisesta porausnäytteestä ja jokaiselta taajuusalueelta, sekä yleinen keskiarvo;
- 6.1.6.4. ne testialueen kohdat, joista porausnäytteet äänen absorption mittausta varten on otettu;
- 6.1.6.5. pintakarkeuden syvyys sekä testien määrä ja keskihajonta;
- 6.1.6.6. edellä olevan 6.1.6.1 ja 6.1.6.2 kohdan mukaiset testit suorittanut laitos ja käytetyt laitetypit;
- 6.1.6.7. testi(e)n päivämäärä ja päivä, jona porausnäytteet testiradasta on otettu.
- 6.2. Ajoneuvolle testipinnalla suoritettuja melutestejä koskevat asiakirjat
- Asiakirjassa, jossa kuvataan ajoneuvolle testipinnalla suoritettu melutesti (suoritetut melutestit), on mainittava, täyttyivätkö kaikki standardin vaatimukset vai eivät. Tässä on viitattava 6.1 kohdassa tarkoitettuun asiakirjaan, jossa kuvataan asian vahvistavat tulokset.
-

LIITE 5

MÄRKÄPIDON TESTAUSMENETELMÄ

1. YLEISET TESTAUSOLOSUHTEET

1.1. Radan ominaisuudet

Radalla on oltava tiivis asfalttipäällyste, eikä sen kaltevuus mihinkään suuntaan saa olla suurempi kuin 2 %. Radan on oltava yhtenäinen iän, koostumuksen ja kulumisen osalta, eikä siinä saa olla irtoainesta tai epäpuhtauksia. Sepelin suurin sallittu koko on 8 mm (toleranssit sallitaan 8 ja 13 mm:n välillä), ja standardin ASTM E-965 mukaisesti mitattu hiekan syvyys saa olla $0,7 \pm 0,3$ mm.

Märän radan pintakitka-arvo määritellään jommallakummalla seuraavista menetelmistä:

1.1.1. Vakiomuotoisen vertailurenkaan (SRTT) menetelmä

SRTT-renkaalla ja 2.1 kohdassa kuvailulla menetelmällä mitattuna keskimääräisen kitkakertoimen huippuarvon (PBFC) on oltava 0,6–0,8. Mitatut arvot oikaistaan lämpötilan vaikutusten osalta seuraavasti:

$$PBFC = PBFC (\text{mitattu arvo}) + 0,003 \cdot 5(t - 20)$$

jossa "t" on märän radan pinnan lämpötila celsiusasteissa.

Testi suoritetaan märkäpitotestissä käytettävillä ajokaistoilla ja ajomatalla.

1.1.2. BPN (British pendulum number) -menetelmä

Märän radan keskimääräisen BPN-luvun, joka mitataan standardissa ASTM 303-93 (hyväksytty uudelleen vuonna 1998) määritellyn menettelyn mukaisesti ja käyttäen standardissa ASTM E 501 94 tarkennettua liukukappaletta, on oltava lämpötilan oikaisun jälkeen 40–60. Seuraavaa kaavaa voidaan käyttää, ellei heilurin valmistaja ole antanut lämpötilan oikaisua koskevia suosituksia:

$$BPN = BPN (\text{mitattu arvo}) + 0,34 \cdot t - 0,0018 \cdot t^2 - 6,1$$

jossa "t" on märän radan pinnan lämpötila celsiusasteissa.

Märkäpitotesteissä käytettävien ajokaistojen BPN-luku on mitattava 10 metrin välein koko kaistan pituudella. BPN mitataan 5 kertaa kussakin kohdassa, ja keskimääräisten BPN-lukujen vaihtelukerroin saa ylittyä enintään 10 %:n verran.

1.1.3. Tyyppihyväksyntäviranomainen varmistaa testausolosuhteissa esitettävien tietojen perusteella, että radan ominaisuudet täyttävät vaatimukset.

1.2. Kasteluolosuhteet

Pinta voidaan kastella radan viereltä tai testiajoneuvoon tai perävaunuun kiinnitettyllä kastelujärjestelmällä.

Jos pinta kastellaan radan viereltä, sitä on kasteltava vähintään puolen tunnin ajan ennen testiä, jotta pinnan lämpötila ja veden lämpötila tasaantuisivat. Radan viereltä tehtävää kastelua suositellaan jatkettavaksi keskeytyksettä testin aikana.

Veden syvyyden on oltava 0,5–1,5 mm.

1.3. Tuuliuolosuhteet eivät saa haitata pinnan kastelua (tuulensuojat sallitaan).

Märän pinnan lämpötilan on oltava 5 °C–35 °C, ja se saa vaihdella testin aikana enintään 10 °C.

2. TESTAUSMENETELMÄ

Suhteellinen märkäpito määritellään käyttämällä joko

(a) perävaunua tai renkaiden arviointiin tarkoitettua erityisajoneuvoa, tai

(b) vakiotuotannon mukaista henkilöajoneuvoa (M₁-luokka sellaisena kuin se määritellään ajoneuvojen rakennetta koskevassa konsolidoidussa päätöslauselmassa (R.E.3) (asiakirja TRANS/WP.29/78/Rev.1/Amend.2 sellaisena kuin sen on viimeksi muutettuna versiolla Amend.4).

2.1. Testaus perävaunulla tai renkaiden arviointiin tarkoitettulla erityisajoneuvolla

2.1.1. Perävaunun ja vetävän ajoneuvon yhdistelmän tai renkaiden arviointiajoneuvon on täytettävä seuraavat vaatimukset:

2.1.1.1. Sen on voitava ylittää suurin testausnopeus 67 km/h ja säilyttää vaadittu testausnopeus 65 ± 2 km/h, kun jarrutus on voimakas.

2.1.1.2. Siinä on oltava testauspaikalla varustettu akseli, jossa on hydraulinen jarru- ja toimijärjestelmä, jota voidaan tarvittaessa ohjata vetävästä ajoneuvosta. Jarrutusjärjestelmän on kyettävä tuottamaan riittävän voimakas jarrumomentti kitkakertoimen huippuarvon saavuttamiseksi kullakin testattavalla rengaskoolla ja rengaskuorimituksella.

2.1.1.3. Sen on pidettävä testattavana olevan pyörän ja renkaan yhdistelmän aurasikulma ja kallistuma koko testin ajan sellaisina, että ne poikkeavat enintään $\pm 0,5^\circ$ kuormitetulla testirenkaalla saavutetuista staattisista arvoista.

2.1.1.4. Perävaunun tapauksessa vetävän ajoneuvon ja perävaunun välisen mekaanisen kytkentälaitteen on oltava sellainen, että kun vetävä ajoneuvo ja perävaunu on kytketty toisiinsa, perävaunun vetotanko tai vetotangon osa, jossa jarrutusvoiman mittaussensori sijaitsee, on vaakasuorassa tai laskee takaa eteenpäin enintään 5° :n kulmassa. Kytkimen liitoskohdan keskiviivan ja perävaunun akselin poikittaisen keskiviivan välillä on oltava pituussuunnassa vähintään 10 kertaa kytkimen korkeutta vastaava etäisyys.

2.1.1.5. Ajoneuvoissa, joihin sisältyy radan kastelujärjestelmä, vedenjakesuuttimien on oltava sellaiset, että ne levittävät yhtenäisen vesikerroksen, joka ulottuu vähintään 25 mm renkaan kosketuspinnan leveyden ulkopuolelle. Suuttimet on suunnattava alaspäin 20–30 asteen kulmassa, ja niiden on kohdistuttava radan pintaan 250 mm – 450 mm renkaan kosketuspinnan keskikohdan edessä. Suuttimien on oltava 25 mm:n korkeudella tai vähimmäiskorkeudella, jolla vältetään kaikki esteet radan pinnalla, mutta ne saavat olla enintään 100 mm:n korkeudella. Vesi on syötettävä voimakkuudella, jolla varmistetaan 0,5 mm:n – 1,5 mm:n vedensyvyys, ja se saa vaihdella testin aikana enintään ± 10 %. Testissä, jossa nopeus on 65 km/h, veden syöttövoimakkuus on tavallisesti 18 l s^{-1} jokaista kasteltavan radan pinnan leveysmetriä kohti.

Järjestelmän on levitettävä vettä siten, että rengas ja sen edellä oleva radan pinta ovat märät ennen kuin jarrutus alkaa ja koko testin ajan.

2.1.2. Testausmenettely

2.1.2.1. Testirenkaasta on poistettava kaikki valusta johtuvat kohoumat, jotka saattavat vaikuttaa testiin.

2.1.2.2. Testirengas asennetaan testausvanteeseen, jonka renkaan valmistaja on ilmoittanut hyväksyntää koskevassa hakemuksessa, ja täytetään ilmalla paineeseen 180 kPa, kun kyseessä on SRTT tai vakiorengas, tai paineeseen 220 kPa, kun kyseessä on vahvistettu tai extra load -rengas.

2.1.2.3. Rengasta pidetään vähintään kaksi tuntia testausradan lähellä siten, että sen lämpötila vakiintuu testausalueen lämpötilan mukaiseksi. Renkaita ei saa altistaa suoralle auringonpaisteelle lämpötilan vakiinnuttamisen aikana.

- 2.1.2.4. Rengasta kuormitetaan seuraavasti:
- (a) 445–508 kg, kun kyseessä on SRTT; ja
- (b) muussa tapauksessa 70–80 % renkaan kantavuuslukua vastaavasta kuormituksesta.
- 2.1.2.5. Vähän ennen testiä radalla tehdään vähintään 10 jarrutuskoetta sillä radan osuudella, jota käytetään testausohjelmassa, mutta sellaisella renkaalla, jota ei käytetä ohjelmassa.
- 2.1.2.6. Juuri ennen testiä rengaspaine tarkistetaan ja säädetään tarvittaessa 2.1.2.2 kohdan mukaiseksi.
- 2.1.2.7. Testausnopeus on 63–67 km/h, ja nopeus säilytetään näissä rajoissa koko testausajon ajan.
- 2.1.2.8. Testin ajosuunta on sama kaikissa testisarjoissa ja se on testirenkaalle sama kuin SRTT:lle, jonka suorituskykyyn testirengasta verrataan.
- 2.1.2.9. Testirengaskokoonpano jarrutetaan siten, että jarrutuksen huippuarvo saavutetaan 0,2–0,5 sekunnin kuluessa jarrujen aktivoinnista.
- 2.1.2.10. Uudelle renkaalle tehdään kaksi koeajoa renkaan esikäsittelemiseksi. Näiden koeajojen yhteydessä voidaan tarkistaa tallennuslaitteiden toiminta, mutta tuloksia ei oteta huomioon suorituskyvyn arvioinnissa.
- 2.1.2.11. Kun renkaan suorituskykyä arvioidaan suhteessa SRTT:n suorituskykyyn, jarrutustesti toteutetaan samassa testiradan pisteessä ja samalla kaistalla.
- 2.1.2.12. Testausjärjestys on seuraava:

$$R1 - T - R2$$

jossa

R1 on SRTT:n alkuperäinen testi, R2 on SRTT:n uusintatesti ja T on arvioitavan ehdokasrenkaan testi.

Enintään kolme ehdokasrengasta voidaan testata ennen SRTT:n testin uusimista, esimerkiksi seuraavasti:

$$R1 - T1 - T2 - T3 - R2$$

- 2.1.2.13. Keskimääräinen kitkakertoimen huippuarvo (PBFC) lasketaan vähintään kuudesta pätevistä tuloksesta.

Jotta tulos olisi pätevä, vaihtelukerroin – joka on määritelmän mukaan standardipoikkeama jaettuna keskimääräisellä tuloksella ilmaistuna prosenttiosuutena – saa olla enintään 5 %. Jos tähän ei päästä SRTT:n uusintatestauksessa, ehdokasrenkaiden arviointi hylätään ja testi uusitaan kokonaisuudessaan.

- 2.1.2.14. Keskimääräisen PBFC:n käyttö kussakin testausajojen sarjassa:

Jos testausjärjestys on R1 – T – R2, SRTT:n PBFC, johon ehdokasrenkaan suorituskyky verrataan, on

$$(R1 + R2)/2$$

jossa

R1 on SRTT:n ensimmäisen testausajojen sarjan keskimääräinen PBFC ja R2 SRTT:n toisen testausajojen sarjan keskimääräinen PBFC.

Jos testausjärjestys on R1 – T1 – T2 – R2, SRTT:n PBFC on

$2/3 R1 + 1/3 R2$ vertailussa ehdokasrenkaaseen T1 ja

$1/3 R1 + 2/3 R2$ vertailussa ehdokasrenkaaseen T2.

Jos testausjärjestys on R1 – T1 – T2 – T3 – R2, SRTT:n PBFC on

$3/4 R1 + 1/4 R2$ vertailussa ehdokasrenkaaseen T1

$(R1 + R2)/2$ vertailussa ehdokasrenkaaseen T2 ja

$1/4 R1 + 3/4 R2$ vertailussa ehdokasrenkaaseen T3.

2.1.2.15. Märkäpitoindeksi (G) lasketaan seuraavasti:

$$G = \frac{\text{ehdokasrenkaan PBFC}}{\text{SRTT:n PBFC}}$$

2.2. Testaus vakioajoneuvolla

2.2.1. Ajoneuvon on oltava M₁-luokan vakioajoneuvo, joka kulkee vähintään 90 km/h ja joka on varustettu lukkiutumattomalla jarrujärjestelmällä (ABS).

2.2.1.1. Ainoat ajoneuvossa sallitut muutokset ovat seuraavat:

(a) tavallista laajemman pyörä- ja rengaskokojen valikoiman mahdollistaminen,

(b) ajojarrun ohjauksen mekaanisen (mukaan lukien hydraulisen, sähkötoimisen tai pneumaattisen) käytön mahdollistaminen. Järjestelmää voidaan käyttää automaattisesti radalla tai sen läheisyydessä olevien laitteiden lähettämällä signaaleilla.

2.2.2. Testausmenettely

2.2.2.1. Testirenkaista on poistettava kaikki valusta johtuvat kohoumat, jotka saattavat vaikuttaa testiin.

2.2.2.2. Testirengas asennetaan testausvanteeseen, jonka renkaan valmistaja on ilmoittanut hyväksyntää koskevassa hakemuksessa, ja täytetään ilmalla paineeseen 220 kPa.

2.2.2.3. Rengasta pidetään vähintään kaksi tuntia testausradan lähellä siten, että sen lämpötila vakiintuu testausalueen lämpötilan mukaiseksi. Renkaita ei saa altistaa suoralle auringonpaisteelle lämpötilan vakiinnuttamisen aikana.

2.2.2.4. Renkaan staattinen kuormitus on

(a) 381–572 kg, kun kyseessä on SRTT; ja

(b) muussa tapauksessa 60–90 % renkaan kantavuuslukua vastaavasta kuormituksesta.

Saman akselin renkaihin kohdistuva kuormitus saa vaihdella niin, että kevyemmin kuormattuun renkaaseen kohdistuva kuormitus on vähintään 90 % kuormituksesta, joka kohdistuu raskaammin kuormitettuun renkaaseen.

2.2.2.5. Vähän ennen testiä radalla tehdään vähintään 10 jarrutuskoetta nopeudesta 90 km/h nopeuteen 20 km/h sillä radan osuudella, jota käytetään testausohjelmassa, mutta sellaisilla renkailla, jota ei käytetä ohjelmassa.

- 2.2.2.6. Juuri ennen testiä rengaspaine tarkistetaan ja säädetään tarvittaessa 2.2.2.2 kohdan mukaiseksi.
- 2.2.2.7. Alkunopeudessa 87–83 km/h ajojarruihin kohdistetaan tasainen voima, joka riittää aktivoimaan ABS-järjestelmän kaikissa ajoneuvon pyörissä ja jolla saavutetaan vakaa hidastuvuus ennen kuin ajoneuvon nopeus on laskenut arvoon 80 km/h. Tätä voimaa ylläpidetään ajoneuvon pysähtymiseen asti.
- Jarrutustestin aikana käsivaihteiston kytkin on irti kytkettynä tai automaattisen vaihteiston valitsin on vapaa-asennossa.
- 2.2.2.8. Testin ajosuunta on sama kaikissa testisarjoissa ja se on testirenkaille sama kuin SRTT:lle, jonka suorituskykyyn testirengasta verrataan.
- 2.2.2.9. Uusille renkaille tehdään kaksi koeajoa renkaiden esikäsittelemiseksi. Näiden koeajojen yhteydessä voidaan tarkistaa tallennuslaitteiden toiminta, mutta tuloksia ei oteta huomioon suorituskyvyn arvioinnissa.
- 2.2.2.10. Kun renkaan suorituskykyä arvioidaan suhteessa SRTT:n suorituskykyyn, jarrutustesti toteutetaan samassa testiradan pisteessä ja samalla kaistalla.
- 2.2.2.11. Testausjärjestys on seuraava:

$$R1 - T - R2$$

jossa

R1 on SRTT:n alkuperäinen testi, R2 on SRTT:n uusintatesti ja T on arvioitavan ehdokasrenkaan testi.

Enintään kolme ehdokasrengasta voidaan testata ennen SRTT:n testin uusimista, esimerkiksi seuraavasti:

$$R1 - T1 - T2 - T3 - R2$$

- 2.2.2.12. Keskimääräinen täysin kehittynyt hidastuvuus (MFDD) nopeuksien 80 km/h ja 20 km/h välillä lasketaan vähintään kolmesta pätevistä tuloksesta SRTT:n osalta ja kuudesta pätevistä tuloksesta ehdokasrenkaiden osalta.

Keskimääräinen täysin kehittynyt hidastuvuus (MFDD) lasketaan seuraavasti:

$$MFDD = 231.48/S$$

jossa

S on mitattu hidastumismatka nopeudesta 80 km/h nopeuteen 20 km/h.

Jotta tulos olisi pätevä, vaihtelukerroin – joka on määritelmän mukaan standardipoikkeama jaettuna keskimääräisellä tuloksella ilmaistuna prosenttiosuutena – saa olla enintään 3 %. Jos tähän ei päästä SRTT:n uusintatestauksessa, ehdokasrenkaiden arviointi hylätään ja testi uusitaan kokonaisuudessaan.

Laskettujen MFDD-arvojen keskiarvo määritellään kunkin testausajojen sarjan osalta.

2.2.2.13. Keskimääräisen MFDD-arvon käyttö kussakin testausajojen sarjassa:

Jos testausjärjestys on R1 – T – R2, SRTT:n MFDD, johon ehdokasrenkaan suorituskykyä verrataan, on

$$(R1 + R2)/2$$

jossa

R1 on SRTT:n ensimmäisen testausajojen sarjan keskimääräinen MFDD ja R2 SRTT:n toisen testausajojen sarjan keskimääräinen MFDD.

Jos testausjärjestys on R1 – T1 – T2 – R2, SRTT:n MFDD on

$$2/3 R1 + 1/3 R2 \text{ vertailussa ehdokasrenkaaseen T1 ja}$$

$$1/3 R1 + 2/3 R2 \text{ vertailussa ehdokasrenkaaseen T2.}$$

Jos testausjärjestys on R1 – T1 – T2 – T3 – R2, SRTT:n MFDD on

$$3/4 R1 + 1/4 R2 \text{ vertailussa ehdokasrenkaaseen T1}$$

$$(R1 + R2)/2 \text{ vertailussa ehdokasrenkaaseen T2 ja}$$

$$1/4 R1 + 3/4 R2 \text{ vertailussa ehdokasrenkaaseen T3.}$$

2.2.2.14. Märkäpitoindeksi (G) lasketaan seuraavasti:

$$G = \frac{\text{ehdokasrenkaan keskimääräinen MFDD}}{\text{SRTT:n MFDD}}$$

2.2.2.15. Jos ehdokasrenkaita ei voida asentaa samaan ajoneuvoon kuin SRTT, esimerkiksi rengaskoon takia tai siksi, ettei vaadittua kuormitusta voida saavuttaa, vertailussa käytetään välirenkaita eli "tarkistusrenkaita" ja kahta eri ajoneuvoa. Yhteen ajoneuvoon on voitava asentaa SRTT ja tarkistusrengas ja toiseen ajoneuvoon on voitava asentaa tarkistusrengas ja ehdokasrengas.

2.2.2.15.1. Tarkistusrenkaan märkäpitoindeksi suhteessa SRTT:hen (G1) ja ehdokasrenkaan märkäpitoindeksi suhteessa tarkistusrenkaaseen (G2) määritellään 2.2.2.1–2.2.2.15 kohdassa kuvaillulla menetelmällä.

Ehdokasrenkaan märkäpitoindeksi suhteessa SRTT:hen on näin saadun kahden märkäpitoindeksin tulos, eli $G1 \times G2$.

2.2.2.15.2. Kaikissa testeissä on käytettävä samaa rataa ja rataosuutta, ja ympäristöolojen on oltava samanlaiset; esimerkiksi märän radan pinnan lämpötila saa vaihdella enintään ± 5 °C. Kaikki testit on tehtävä samana päivänä.

2.2.2.15.3. Samaa tarkistusrenkaiden sarjaa käytetään vertailussa SRTT:hen ja ehdokasrenkaaseen, ja renkaat on asennettava samoihin asentoihin.

2.2.2.15.4. Testauksessa käytetyt tarkistusrenkaat varastoidaan samoissa olosuhteissa, joita SRTT:lle vaaditaan, eli standardin ASTM E 1136 – 93 (hyväksytty uudelleen vuonna 1998) mukaisesti.

2.2.2.15.5. SRTT ja tarkistusrenkaat hylätään, jos niissä havaitaan epätasaista kulumista tai vaurioita tai kun niiden suorituskyky vaikuttaa heikentyneen.

Lisäys

Testausseloste
(märkäpito)

OSA 1 – SELOSTE

1. Tyyppihyväksyntäviranomainen tai tekninen tutkimuslaitos:
2. Hakijan nimi ja osoite:
3. Testausselosteen nro:
4. Valmistaja ja tuotemerkki tai kaupp nimi:
5. Rengasluokka (C1, C2 tai C3):
6. Käyttöluokka:
7. Pitokerroin määrällä pinnalla suhteessa SRTT:hen 2.1.2.15. tai 2.2.2.15 kohdan mukaisesti:
8. Huomautuksia (jos sellaisia on):
9. Päiväys:
10. Allekirjoitus:

OSA 2 – TESTITIEDOT

1. Testin päivämäärä:
2. Testijoneuvo (merkki, malli, vuosi, muutokset jne. tai perävaunun tunnistetiedot):
3. Testausradan sijainti:
- 3.1. Testausradan ominaisuudet:
- 3.2. Myöntäjä:
- 3.3. Sertifiointimenetelmä:
4. Testirenkaan tiedot:
- 4.1. Renkaan kokomerkintä ja huoltokuvaus:
- 4.2. Renkaan tuotemerkki ja kaupp nimi:
- 4.3. Viitepaine: kPa
- 4.4. Testitiedot:

Rengas	SRTT	Ehdokasrengas	Tarkistusrengas
Testirenkaan kuormitus (kg)			
Vedensyvyys (mm) (0,5–1,5 mm)			
Määrän radan keskilämpötila (°C) (5–35 °C)			

